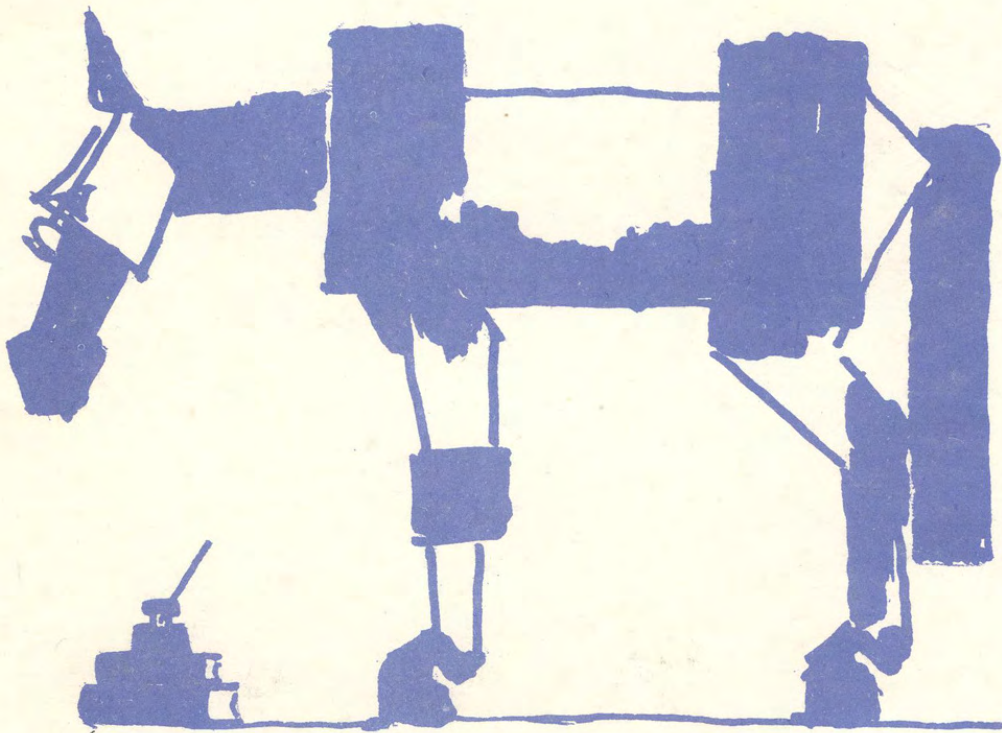
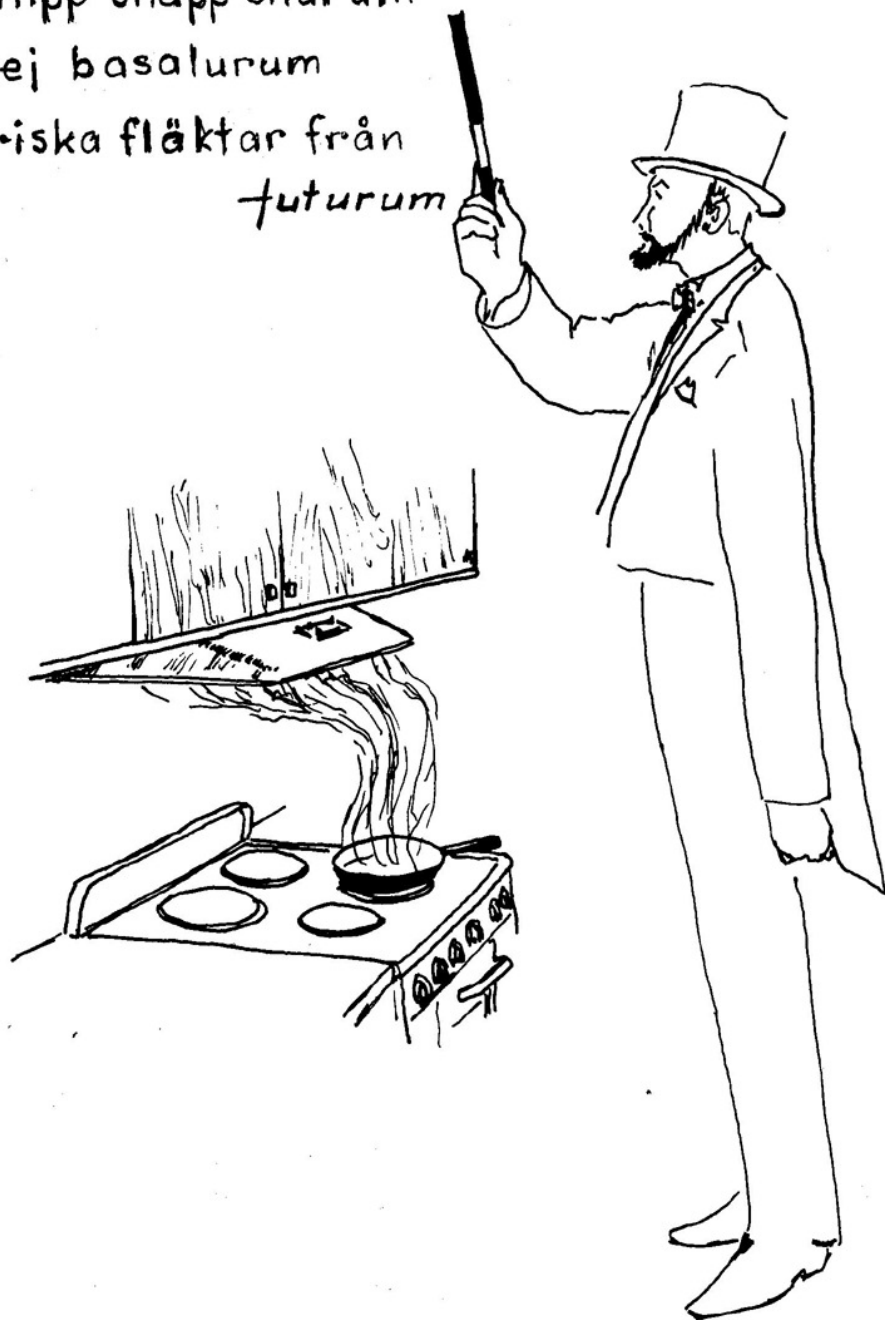

ILLEX

ORGAN FÖR ELEVKÅREN VID
SKELLEFTEÅ H.A.L.

Snipp snapp snurum
hej basalurum
friska fläktar från
futurum

futurum
KÖKSVENTILATOR

A a AB Ba B Bc C ?

"Bort med dom!" "Dom är helt felaktigt satta!" "Dom ger aldrig ett rättvist utslag!" Det är omdömen som man ofta får höra om ett av skolans käraste debattämnen - betygen. Den här betygsdebatten är synnerligen berättigad. Betygen fungerar idag som det enda urvalsmedlet vid intagningar till högre skolor - gymnasieskolan och universiteten. De har också en stor betydelse vid inträde på arbetsmarknaden, även om praktiken spelar in där också. Betygen spelar alltså en enormt stor roll, och ett enda betygssteg kan vara avgörande (och är det ofta i realiteten) för en människas fortsatta studier och alltså för hennes framtid.

Vad är det meningen att betygen ska ge utslag på i deras nuvarande utformning? Man säger att de "ska utgöra ett så objektivi mått som möjligt på de enskilda elevernas prestationer i relevanta delar av skolarbetet." Det gäller alltså dels rena ämneskunskaper, det faktaförråd man har, dels förmågan att använda dessa fakta - att kunna dra slutsatser, göra sammandrag och se samband mellan olika ämnesområden.

Ger de betyg som läraren ensam slitter, och som inte kan ändras av någon (inte ens av läraren själv!), ett korrekt utslag på dessa prestationer? Så är inte fallet. Man kan hitta en mängd orsaker till att dessa betyg inte uppfyller de krav som man bör ställa på sådana beslut. Beslut som avgör varje elevs framtid. Några exempel:

Det är mycket svårt för en lärare att jämföra just sin klass' kunskapsnivå med andra klassers i landet. En lärare undervisar 25, kanske 50 elever i samma kurs under ett år. Detta jämförelsematerial är på tok för litet! Det finns 25000 - 30000 elever som läser samma kurs i landet i många ämnen.

Läraren influeras, ofta omedvetet, i sin betygssättning av sitt personliga omdöme om eleven. Detta gäller speciellt med de förhörsmetoder som används nu. Betygssättningen kan också påverkas av elevens uppträdande utom skolan. Dessa faktorer skall givetvis inte spela in vid graderingen av en persons skol-prestation.

Det är idag svårt att sätta betyg på förmågan att se samband mellan olika ämnen - det är omöjligt så länge man har olika betyg i alla ämnen. Istället spelar detaljkunskaper en större roll. Eleven lär mer för skolan än för livet.

Vi får en negativ inlärningssituation med de nuvarande betygen. Eleven blir utsatt för en väldig press de få gånger han har "storskrivning"- speciellt vid slutet av terminerna, då den gröna boken är lärarens trogne följeslagare.

Mycket tid tas också från läraren. Istället för att helt lägga sig åt undervisningen och förberedelser av denna måste han i timtal sitta och rätta prov, göra skrivningar och sätta betyg. Detta medför en enorm press också på läraren vid terminssluten, vilket förstås undervisningen blir lidande på.

Betygen och betygssättningen, såsom den sker idag, är alltså helt otillfredsställande. Men man kan inte, tror vi, vara helt utan någon form av prestations-mått. Vad ska man ha istället?

Vi föreslår ett slags centrala prov som ska ges mycket ofta. Alltså inte bara ett per år i varje huvudämne, som det kommer att bli i det nya gymnasiet. Vi vill ha en sådan test per månad under alla tre åren på gymnasiet;

Tja - man kunde ju alltid bli KDS-are...

kanske även på grundskolans högstadium. Denna test skulle spänna över alla ämnen. Den kan då ge utslag på både kunskapsnivån i de olika ämnena och på förmågan att dra slutsatser ur dessa kunskaper och att se samband mellan olika ämnen. Genom användande av svarsalternativ skulle man kunna använda datamaskiner för bestämmande av testresultaten. Chansningar av typen sömmersketips kommer man ifrån genom en viss bestraffning av felaktiga svar. Har man till exempel 5 svarsalternativ ges rätt svar 5 poäng, felaktigt svar minus 1 poäng, och inget svar alls 0 poäng.

Detta system har många fördelar. Vi får en absolut korrekt bedömning av prestationen - inga personliga faktorer spelar in i värdesättningen, och man kan jämföra samtliga elever i landet med varandra.

Läraren kan helt ägna sig åt undervisningen, och endast ett fåtal personer krävs för databehandlingen av proven. Detta skulle vara ett bra sätt att avhjälpa lärarbristen.

Genom att testerna kommer ofta och regelbundet blir det inte så mycket koncentrationsläsning just före en test - inläringstakten blir jämnare. Testresultaten kan gärna anges i procentsiffror. Man får alltså reda på hur många procent av rikets elever som läser samma kurs som är sämre eller bättre än en själv. Resultaten skall framförallt användas som ett informationsmedel - till eleven, till läraren som då får reda på vad just hans klass har speciellt svårt för, till föräldrarna och till arbetsgivaren. Vi tror att dessa testresultat på ett förmånligt sätt kan ersätta de nuvarande betygen - fördelarna är många. Måtte det bara inte ta alltför lång tid.

TACK...

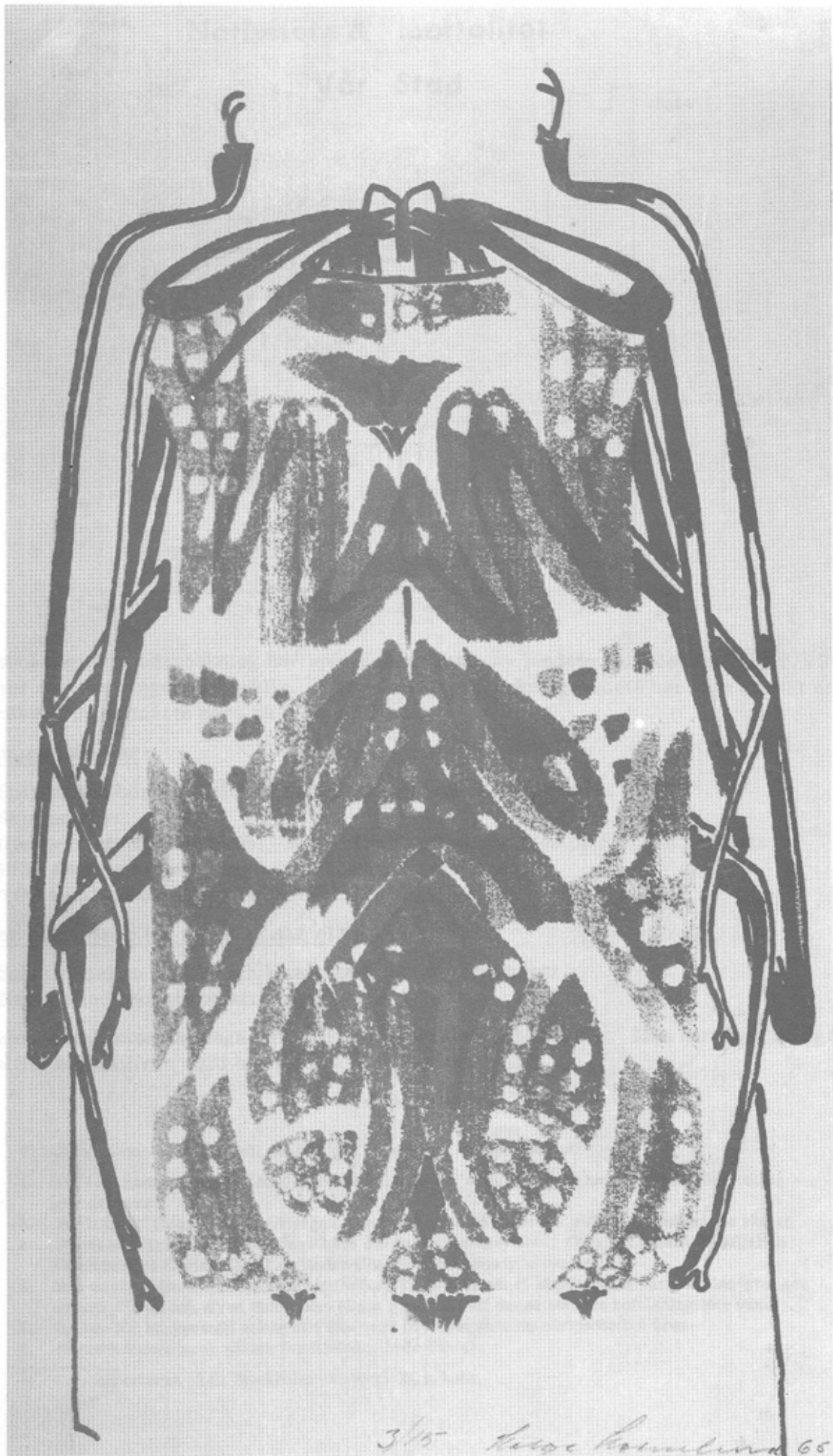
..... alla underbara, inspirerande människor, som på olika sätt hjälpt till att åstadkomma denna tidning.

Vi är oerhört rörda över det intresse, vi rönt från läroverkets elevkår, som verkligen slutit upp som EN man bakom Sin Egen Tidning. (Vi har räknat ut, att 2,57 % vid skilda tillfällen har uttryckt förhoppningar om att arbetet måtte gå bra).

1000 tack också till alla andra:

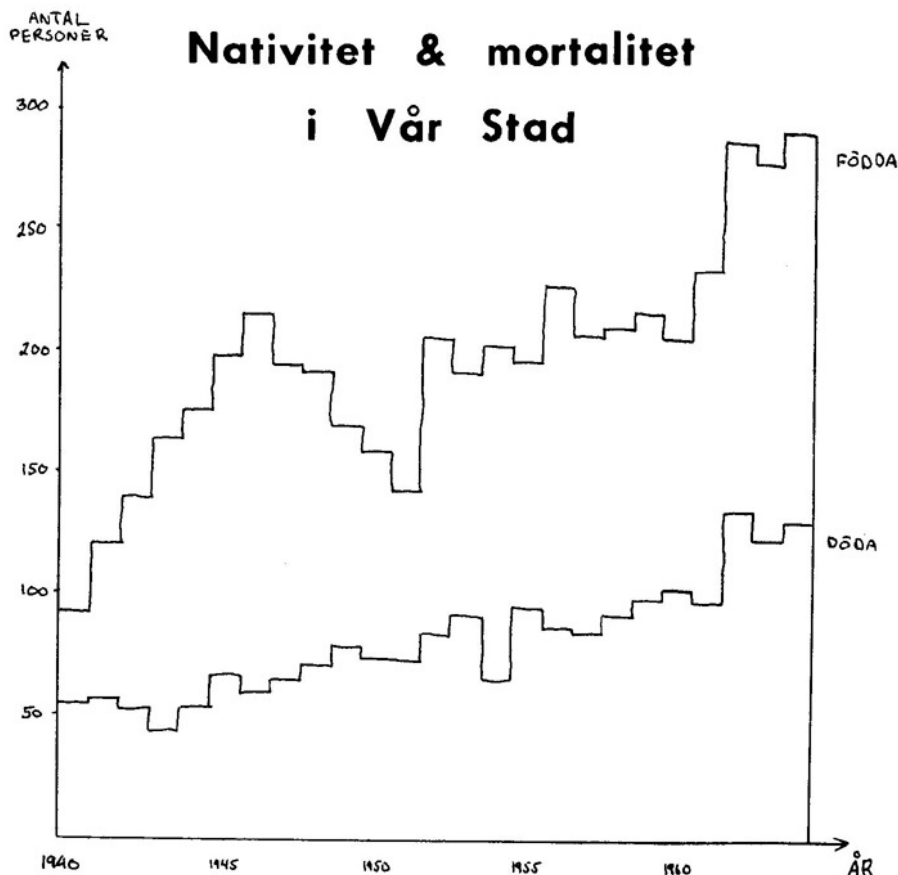
Ing-Mari Eriksson,
Per Anders Fogelström och
Bertha Hansson, som skrev,
Åke Grönberg och
Inga Tidblad, som tålmodigt besvarade frågor,
Lars-Erik Falk, som tecknade,
skolföreningarna, som presenterade och propagerade,
juryn, som bedömde vår fototävling,
Helge Holmlund, som villigt lät oss publicera
ett av hans konstverk,
barnen i Mo i Rana, som ritade och berättade,
herrar annonsörer, som betalade,
och sist men inte minst,
Sixten Larsson Repro, som med den äran tryckte

I L L E X .

1900
1901
1902
1903
1904
1905
1906
1907
1908
1909
1910
1911
1912
1913
1914
1915
1916
1917
1918
1919
1920
1921
1922
1923
1924
1925
1926
1927
1928
1929
1930
1931
1932
1933
1934
1935
1936
1937
1938
1939
1940
1941
1942
1943
1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025

3/5 Kase Kowalowa 68

Denna sociologiska undersökning har uppmärksamats av landets ledande statistiker, vilka alla anser den vara mycket märklig. Efter åtskilligt forskningsarbete har man kunnat enas om att utvecklingen måste bero på följande fakta:

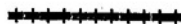
Gynnsamma faktorer

- 1946 Sparbanken började dela ut bankböcker till alla nyfödda barn.
- 1952 Storken (?)
- 1956 Den perfekta uppfinningen, "baby-liften", presenterades på St. Eriksmässan.
- 1962 HSB färdigställde 280 nya lägenheter på Norrbacka.
- 1964 TCO avtalade om löneförhöjning.

Faktorer bidragande till minskad nativitet

- 1950 Schism mellan KFUM och Fredrika Bremer-förbundet.
- 1951 Nationella Framstegspartiet upplöstes.

Angående mortaliteten har inga revolutionerande teser publicerats. Man kan dock antaga att den reellt höga siffran 1953 berodde på vinterkyllan.

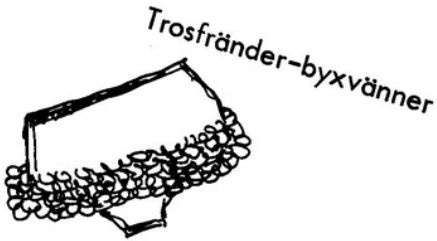
Vi bad en nästan professionell person, P-O Svensson, om synpunkter.

1. 1945-46 hade ett mycket högt nativitetstal, och de, som föddes då har nu "satt igång" eller gör det snart.
2. På ILLEX' fråga om barabidragen såsom extrainkomst hördes endast ett gnäggande skratt.
3. På vissa håll anses äfven många barn såsom en statussymbol. (Typ. ex. sheik Abnullah el Gourombihni Karim eller Lee Radziville, Jackie Kennedy's syster).
4. Han ansåg vidare, att ökningen skulle fortskrida, och att vi skulle kunna växa om landstingets dibarn, Umeå och äfven Stockholm (detta förutsatt, att dessa städers befolkning inte växer).
5. Risken för hungersnöd ansåg han inte vara överhängande de närmaste tre åren.
6. Några kommentarer såsom familjefader hade han ej.

+) I nl. experterna skall Stockholm passeras 13.9.2013.

Petting—finger

Om Pepsodent inte hade varit,
hade jag kanske haft min hinna kvar.

Kaja-docka

ILEX — raketpost

Kooperatör-veterinär

Varför får inte jag simma när Folksam?

Varför får inte jag sticka när höstack?

Varför får inte jag riva när korallrev?

Varför får inte jag bära när mjölkbar?

Varför får inte jag ryta när gröt?

Varför får inte jag smita när sockerkakssmet?

Varför får inte jag grina när Lövgren?

Varför får inte A. äta när K. åt?

Varför får inte jag mysa när charmeuse?

Varför får inte jag serva när konserv?

Det gick i dörren!

Lungan-röksugen

Kannibalhövdingen till sina barn: Ni får inte äta fnask!

Mexicodryck — O-S-T

HAR NI

ÄR NI SÄKER.

KRAFTER KRÄVA DESSA DRYCKER!

SKELLEFTEORTENS MEJERIFÖRENING

Bo bättre bo i - GULLRINGSHUS

*Planera för framtiden -
planera med GULLRINGSHUS*

*Gullringshus AB
Byske
Tel. 450
eller 0912-10550*

*Skelleftekontoret
Tjärhovsgatan 9
Tel. 164 30*

VEM ÄR BERTHA HANSSON - FRÅGA ILLEX!

Det hände sig en gång att skoltidningen ILLEX' redaktion fick syn på den ridå, som pryder skolans aula. Det måste ha varit en mycket konstnärlig människa, som har gjort den, tänkte man, och fick därmed ett uppslag till en artikel. Konstnären kanske skulle ha något att erbjuda ILLEX, tänkte man förhoppningsfullt. Man visste ju att hon hette Bertha Hansson. Då gällde det att få tag på henne.

Först ringde redaktionens telefonexpert till stadens lokaltidning.

- Jag undrar, om Ni vet vad Bertha Hansson har för adress? - Vem är Bertha Hansson?
- Ja, det är en konstnärinna, som gjort ett draperi i Läroverket här. - Ja, det vet vi inget om. Försök med tidningen i grannstaden!

Grannstadens tidning ringdes upp. Samma telefonexpert: - Vet Ni adressen till Bertha Hansson? - Vem är det?? - Jo, det är en konstnärinna, som gjort Inget resultat där heller. Men man fick en hänvisning: - Försök med Gejo på Sveriges Radio. - Vem är det då? - Han heter visst Gerhard Johansson. - Jaha, tack.

Så ringdes Sveriges Radio upp. Först kom växeln på tråden: - Sveriges Radio, Stockholm, gomiddag! - Jo, vi ville veta vad Bertha Hansson har för adress, och vi har blivit hänvisade till Gejo, Gerhard Johansson vill säga. - Ett ögonblick - - - någon Gerhard Johansson har vi inte här, men det finns en Greger Johansson. Han är inköpschef. - Njaa, vi kanske får återkomma, sa vår telefonexpert. - Nej, pröva honom också. ropar alla andra i rummet. - Jaha, kan vi få prata med honom då. - - - Greger Johansson. - Jo, vi undrar om Ni vet vem Bertha Hansson är? Vi har blivit hänvisade till Er av en tidning här uppe. - Nja, det känner jag då inte till något om . . . - Så Ni vet inte hennes adress då? - Nej, men hon har kanske varit med i radion? - Det vet jag inte . . . - Ja, här kommer medverkande-registret i alla fall. - - - Medverkande-registret, gomiddag. - Jo, vi undrar om Ni vet vad Bertha Hansson har för adress. - Ett ögonblick - vi har register här från 1948. - - - - Nej, någon Bertha Hansson har nog inte varit med i radion på de sista 17 åren . . . - Jaha, jag tackar så mycket.

Livet kändes - ack, så hopplöst, och det hjälpte inte mycket att vi senare fick upplysning om att Gejo verkligen existerade - vid Sveriges Radio - i UMEÅ. Men dessförinnan hade en snilleblit kommit; det finns ju fler konstnärer i stan, och någon borde ju veta, vem Bertha Hansson är. Och det gjorde mycket riktigt någon. Adressen var t. o. m. bekant - någonstans i Jämtland. Så nu vet Ni det . . .

Stolta kan vi nu presentera resultatet av våra ihärdiga ansträngningar - ett dagboksblad från en av Bertha Hanssons resor i Afrika.

Jag har varit med om något oerhört i dag. Upplevt ett drama i naturen, som jag inte kan tänka på utan att det sjunger inombords. Först såg det ut för mitt öga, som om en jättehand gripit ned i en dunsäck och frikostigt släppt dunet för alla vindar. Jag kunde knappt se ett stänk av himlens blå för alla saligt svävande skärvita dun. När jag hämtat andan förstod jag, att jag haft lyckan att komma i närheten av en flamingosjö, där en stor flock av de sällsamma fåglarna beredde sig att landa. En flamingosjö. När och var drömde jag om flamingosjöar med tusentals långbenta invånare? Jo, plöstligt minns jag det. Ser mig själv med biblioteksboken i

517-65

knät vid köksspisen i lappmarksskolan en vinterkväll när termometern visade trettio köldgrader utomhus. - Flamingo - bara namnet smakade het tropik - himmelsk flykt - tusen och en natt. Jag minns att jag sög på det länge, vände och vred på fotografierna och begrundade bokens uppgifter, medan jag då och då stoppade in ett vedträ i spisens rödglödande, hungriga gap. Flamingosjöar - flamingofjädrar - flamingoflykt. - Men nu satt jag inte längre i mitt nordliga hemland med sin präktiga jordmån för drömmar. Nu var jag på väg att uppleva drömmen. Andlös av spänning lyckades jag osedd smyga mig allt närmare den ivrigt betande flocken. Ormlika halsar ritade figurer i luften med sirliga, värdiga rörelser, som hade något rituellt och högtidligt över sig. Något av tempeldans om man kan tänka sig en sådan i djurvärlden. Och som en kontrast till det mjuka, smidiga, graciösa böjandet av halsar rörde sig otaliga ben, visserligen också värdigt men samtidigt en smula löjligt med långa, spattiga kliv. Min lånade färgfilmskamera hade jag för ovanlighetens skull i beredskap och jag vevade på i ett slags sinnesrus utan att riktigt fatta vad jag gjorde, förlorad i skådespelet framför mig. Kanske hade jag vadat i det fotdjupa vattnet i en halvtimme ett litet osynligt fjät i taget, trodde jag, när de första ödsliga och varnande skriet ljöd. Det stilla vattnet förvandlades som genom ett trollslag till en kokande gyttjepöl. Skära vingar med svarta teckningar började piska i våldsam panik mot varandra. En fågel lyfte - kanske ledarfågeln - och om en stund följde alla de andra i tusental tiils rymden åter var fylld, och det inte tycktes finnas plats för ännu en. Bruset av vingslag dånade tungt i mina ovana öron som ett ackompangemang till fågelflockens trumpetande rop.

Fram och tillbaka, oupphörligt, gick flykten, tills alla hunnit fatta varningsropen. Luften flimrade i rött, rosa och svart. Jag fick i tankarna rikedomen och slöseriet i en gammal, fin gobeläng, där inte en yta av en tumnagels storlek har lämnats outfylld av väverskan. Här vävde naturen en gobeläng som jag aldrig sett överträffad.

- Jag gick länge omkring och samlade upp små rosafärgade dun och rödsvarta vingpennor som låg och flöt på vattnet, när fåglarna dånat bort genom rymden. Jag ska sända dem i brev till mina vänner och några ska jag behålla själv och kanske en dag om många, många år hitta undan-gömda i en låda. Så ska jag minnas flamingo-gobelängen, jag upplevt i dag, hoppas jag, och känna samma darrning och höra samma sång inom mig som jag hört i kväll.

Bertha Hansson

Älskade lärare!

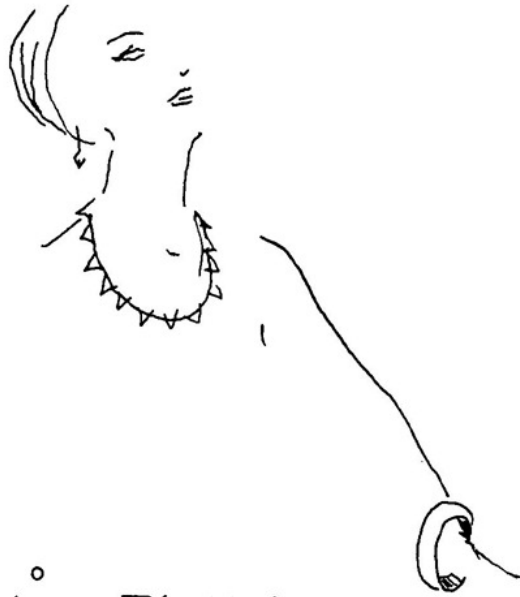
Vi är medvetna om, att vi inte alltid lever upp till den idealbild Du skapade Dig under Din lärar-högskoletid av en hängiven skara elever, andäktigt lyssnande till Dig. Men, kära lärare, har Du tänkt på att vår talträngdhet, absinens och nostalgiska emotioner under lektionerna kan vara framkallade av Dig själv? Nej, se där! Då bör Du sannerligen hålla räfst med Ditt samvete å det snaraste. En arbetsgrupp, tillsatt av SÖ har nämligen under ett s.k. intensivstudium av skolvärlden bl. a. funnit att

"Läraren borde vara vårdat klädd, visserligen inte ekiperad efter ytliga modesynpunkter eller pråligt och iögonfallande men ändå på ett sätt som ungefär motsvarar relativt aktuella förväntningar på klädedräkten."

Härav kan man med all önskvärd tydlighet utläsa, att t. ex. 12-radiga halsband är olämpliga att bäras av lärare, enär detta skulle verka "pråligt" på kvinnlig lärare och tämligen "iögonfallande" på manlig. Det är emellertid svårt att veta var man ska dra gränserna här, och många frågor dyker lätt upp i sammanhanget. Man undrar t. ex. :

1. om lärare ska tillåtas bära orange slips alternativt vit snobbhalsduk, och - hur ålskala får lärarbyxben vara?
2. om lärare får matcha sin turkosgröna jumper med dito strumpor?
3. om det kan anses motsvara de aktuella förväntningarna att bära 15 cm bred slips?
4. om språklärare får använda fluga, när det varit omodernt i 10 år?
5. om lärare ska tillåtas bära samma bruna, perforerade, sylvasst högklackade skor år efter år?
6. härtill kommer; lila basker, blonda lösflätor, guldarmband med berlocker på höger arm (och här håller vi med SÖ:s intensivstudiegrupp) och mycket annat.

Exemplen är många och när man tänker efter - vore det inte enklast att införa skoluniform för lärare!

låt *FLAVIA*
förgylla *ER* tillvaro

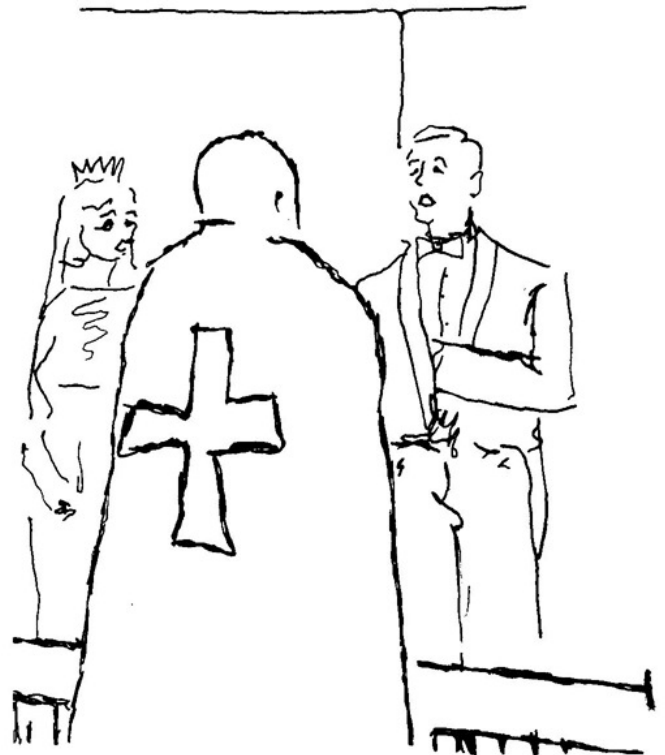
UR-kunderna
talar om
BURMANS

**SNOBBA
UPP ER
MED
KLÄDER
FRÅN
EDSKÄRS**

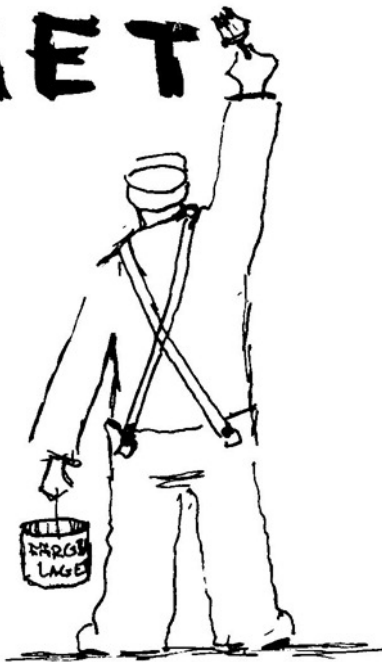

Nygatan 33
Tel: 13020

Oj, det var så sant
ringen från *HELGE BRANDT*

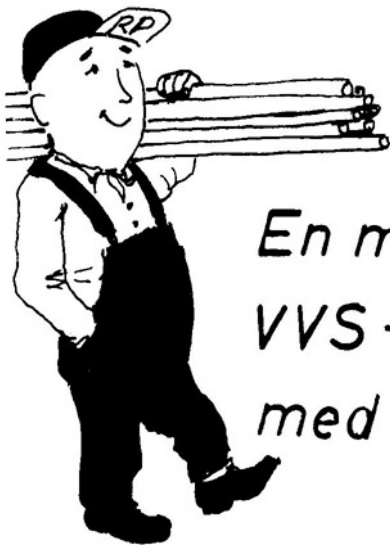

FÄRGBOLA- GET

Färgbolaget har
korkmattor,
tapeter, färger,
penslar, konst-
närsmateriel,
parfymer,
kemikalier m.m.

Nygatan 49
tel: 17420

En modern
VVS-grossist
med personlig
service

RÖRPRODUKTER

I NORRLAND AB

SKELLEFTEÅ 3
TEL. 141 50

Mumsig mat
på fulla fat
som Ni vill ha't...

...för Ni på

SPISBAREN

S. Järnvägsgatan 50
Tel. 141 65

DET VAR I VÅR UNGDOMS FAGRASTE VÅR

1.

Det var i vår ungdoms fagraste vår
man hade gått och läst
och man var sjutton år.
Man kände att livet lekte minsann,
som det ju bara kan
uti i Värmeland.
Till allt som va sköj och livat sprang man fort,
långt värre än Löpar-Nisse nånsin gjort...
Det var i vår ungdoms fagraste vår
man hade gått och läst
och man var sjutton år.

2.

Som blånor i kroppen hade man då,
man måste absolut
bort till festplatsen gå.
Och fortskaffningsmedel hade vi med —
vi åkte fyra man
på en gammal moped.
Från Munkfors som hade dragharmånika
till Hagfors man for och hörde Monika...
Det var i vår ungdoms fagraste vår,
man hade gått och läst
och man var sjutton år.

3.

Var danskväll man hörde vädrets rappört
av den förstod man gött
att det inte blev törrt.
Och bäst som det regna' kom det en skur —
de' märkliga de' va'
att man aldrig blev sur.
För selsken och värme fick man inombord,
när töserna viska' varma kärleksord...
det var i vår ungdoms fagraste vår,
man hade gått och läst
och man var sjutton år.

4.

De töser jag nämnde va' något visst,
dom lika granna va'
som en blommande kvist.
Om sedan hon va, från stan eller byn
hon liten va, och nätt
som ett Mårbackagryn.
I Arvika, Sunne, Filipstad och Grums
det slog inte fel man blev förälskad bums...
Det var i vår ungdoms fagraste vår,
man hade gått och läst
och man var sjutton år.

Dikten ger en intim närbild av författarens och hans vänners ungdomstid. Sekulariseringen har ännu inte genomträngt dem, ty "man hade gått och läst", och att man då var sjutton år visar att det skett med gammal ortodox grundlighet.

Med oerhörd inlevelse skildras deras känslor inför en danskväll med orden: "Som blånor* i kroppen hade man då." - Men andra strofen har flera fynd: daktyltrokén "fortskaffningsmedel" t. ex., och det faktum att "man åkte fyra man på en gammal moped" visar väl att man då inte var materialister utan fastmer ekvibrister.

Den lilla detaljen "vädrets rappört" lämnar en aktuell, realistisk touch åt det hela; och nog tju-sas man väl av det fintklingande rimmet: rappört - törrt! Hela den strofen vittnar för övrigt om en ingående kännedom om vår underbara svenska sommar.

I stället för att använda det alldagliga ordet "flickor" säger författaren "töser" (detta ord som hjälpt så många tyskstudenter), och i beskrivningen av dessa töser märks t. o. m. inflytande från rokokon (blommande kvist), medan nästa rad innehåller en av upplysningens centrala idéer: jämlikheten.

"Mårbackagryn" torde anspela på allas vår Selma Lagerlöf och därmed har författaren givit sin hyllning åt två av Sveriges största kulturpersonligheter: Löpar-Nisse och Selma Lagerlöf.

I de finstämda raderna "I Arvika, Sunne, Filipstad och Grums, det slog inte fel man blev förälskad bums" höjer sig dikten till verklig lyrik.

* blånor: lättantändligt material som används av rörmokare.

JEPPEN GRÖNBERG

"Jaha, hur var det här nu då? Var det Västerbot-
tenstidningen?" Nja, det var det ju inte, tycker
man och hasplar ur sig en fasansfull svada om att
det var ILLEX och om att man var chefredaktör
och om a-tt ma-n ville ha en intervju och - varpå
man biter sig i läppen och önskar att man vore nå-
gon anna-nstans och helst någon annan också.

"En skoltidning, jamen det lät väl kul", menar Jep-
pe och slår upp dörren på vid gavel, och plöstligt
är man väldigt glad över att man är den man är
(trots allt) och att man sitter precis här - i Åke
Grönbergs loge - och dricker saft. En vilsen tan-
ke flyger genom ens huvud om att man kanske bor-
de ställa en fråga eller så, men då har Åke redan
börjat lovorda läroverkets ringar II och III (ja, ock-
så R I a t. o. m. c, förstås), som utgjort en sådan
underbar publik vid den uppskattade skolföreställ-
ningen. Jeppes och Jakob Skomakares hjärtliga
tack till eleverna är härmed förmedlat. Man kan
för övrigt mycket väl förstå skådespelarnas glädje
över att Ni och vi skötte Er och oss så bra, när mar
får se minnen från en skolföreställning i Västerås
- drivor av s.k. mellor, kärleksfullt bevarade i
truppens sminklådor. Förvisso svallar ens norr-
ländska blod, när man då betraktar vår kultiverade
skara - exempelvis i matkön.

"På ett sätt kan man förstås inte klandra ungar (tog
Ni åt Er) för att dom bråkar", säger Åke, när han
har satt på sig den obligatoriska skepparmössan
("jag blir vansinnig av att ha hatt"), och vi prome-
nerar genom sta'n. "Man var väl själv likadan i
den åldern. Det bästa jag visste var att slåss. Vi
var fyra grabbar, som alltid stack direkt från sko-
lan ut i nå'n park och hade de härligaste råkurr.."

Man har svårt att kombinera den bilden med bilden av Åke i skolbänken, som tyckte att kristendom var festligaste ämnet, och som alltid fick läsa upp "Vår Gud är oss en väldig borg", när ingen annan kunde den. Kemin var också acceptabel, men det övriga hade han inte så mycket till övers för, varför han naturligtvis lämnade skolan så fort som möjligt och började bruka sina yttre kvalifikationer i stället. "De åren har haft en jädra stor betydelse för mig. Jag fick erfarenheter från alla möjliga och omöjliga sorters jobb- mest rena grovarbetet, och det är också nästan uteslutande sådana roller jag har spelat. Det är ju så nödvändigt, att man exakt kan leva sig in i rollfigurens situation. Jeppe är en sådan där härligt grovhuggen figur, som man indentifierar sig med och som blir en del av en."

"Fast det är klart att rollen är påfrestande - jäså, är det där Nygatan! Ska vi inte gå och dricka en kopp kaffe?" Man undrar faktiskt om det var påfrestande han menade, när man ser och hör honom. (Och man skäms över att man var trött i torsdags, när vi hade en 22-raders latinläxa). Över kaffet och en smörgås berättar han, att han aldrig äter just före en föreställning. Den så vanliga eftermiddagshalvtimmen sömn är honom också främmande. "Sover gör man på nätterna! Eller hur?" Man tycker besvärat att eeeh, joovisst och undviker ämnet.

Anfall är bästa försvar: "Vad har hänt med folkparkssångaren Åke Grönberg, då?" Åke gömmer sig i skepparmössan: "Gungeligung, gungeligung ..." Sedan den djupa, glada basen förklingat, berättar han att han sjöng sopran i skolans gosskör! Tempora mutantur et ... tiderna förändras och vi med dem!

45 minuter innan kvällsföreställningen tar sin början börjar tanken på att en av journalistens huvuduppgifter i alla fall är att ställa frågor åter irritera min lilla redaktörshjärna, så jag lämnar motvilligt vår diskussion om ja - och i rena desperationen kommer den klassiska, färglösa frågan, uttryckt via ett vagt: "Nåmen, Skellefteå, då?" - "Jodå, trevligt och framför allt - ni ungdomar ska vara glada att ni bor i en stad av det här formatet. Visst finns det mycket mer att göra i en storstad som Stockholm, men det har allt sina sidor också. Ta t.ex. teaterbranschen - om Du bara anade så mycket tjuv- och rackarspel det är ... nej, en stad som den här, det är nog modellen." Påstår Åke så övertygande att man rörs till tårar, när man ser solen sänka sig över vår vackra Skellefteälv.

Och ungefär samtidigt med solen beslutar man själv att dra sig tillbaka. "Tack ska du ha, säger Åke, "det var kul, det här!" Ja, man kunde inte ha uttryckt det bättre själv, och man blir omedvetet glad vid avskedsorden: "Jag kommer nog upp med Riksteatern nästa år - om dom vill ha mig igen, alltså!" - ILLEX tips: det vill dom!

Jeppes på Berget - En tragisk eller komisk figur?

Visst är han rolig, Jeppe, där han gör det ena galna misstaget efter det andra, misstag så otroliga, att de måste placeras i humorns värld, för att inte bli betraktade som utslag av en långt framskriden galenskap. Vissst är han rolig med sina små funderingar, som inte alls hör hemma hos den otymplige, dumme Jeppe, utan bara är yttringar av filosofi av misstag. Hans överdrivna underdånighet inför hustrun och hans omåttliga törst efter brännvinet, som hjälper honom att bygga de storslagna luftsloppen, får oss att betrakta honom som en av scenens i särklass roligaste figurer. Allt vad Jeppe gör är så otroligt, att det bara kan vara roligt.

Men vad skrattar vi egentligen åt? Är det inte åt hans sorgliga misstag, hans beklagansvärda figur, över huvud taget hans gränslösa olycka? Han är drabbad av ett öde, som publiken finner gripande, och som gör att skrattsalvorna aldrig blir råa, ty varje åskådare känner medlidande med denne löjliga figur.

Jeppes levde någon gång under slutet av sexton- eller början av sjuttonhundratalet på något grevligt gods i Danmark. Den danske bonden levde på den tiden i en ohygglig misär, ur vilken han varken fick eller förmådde lyfta sig. Vornedskap och hoveri gjorde honom till godsherrems slav, lagen tvingade honom, att underdånigt buga sig för alla andra medborgare i det danska samhället.

Eftersom Holberg var född i Norge, där bonden var en fri man, tror man lätt, att "Jeppes på berget" är ett uttryck för Holbergs indignation över de danska förhållandena. Ändå tycks Holberg inte ha velat föra fram pjäsen till allmänheten, utan han gömmer undan den och uttalar sig till och med nedlåtande om den i sina brev. Det verkar nästan som om Holberg inte alls hade menat något allvarligt och tendentiöst med sin skildring av den olycklige Jeppe.

Vare sig det nu var medvetet eller omedvetet (djärva tanke!), så står Jeppe framför oss som en djup och allvarlig människostudie, ett särartat monument över olyckliga människoöden.

Jeppes stora olycka är hans eftergivenhet och snällhet. Dessa egenskaper utnyttjas av alla, och Jeppe fogar sig snällt, trots att han lider och känner det orättvisa i vad man ålägger honom att göra. Men harmen inom honom är ändå så stor, att han inte står ut med den, att hans eftergivenhet, eller mera adekvat uttryckt hans svaga karaktär får honom att fly. När han så ser sig om efter en möjlighet att fly från detta usla liv, ser han bara en väg, rusets. Strax står den giriga skomakaren i hans väg med ett stop saltat brännvin, som bara gör honom törstigare ju mer han dricker.

Ibsen talar i sin bok "Villanden" om en livslögn, som är till för de svaga, och som de svaga behöver för att stå ut. I ruset finner Jeppe sin livslögn. Då är han inte längre den ömklige toffel-hjälten och hanrejen, utan en riktig karl, ja till och med en soldat. Före detta visserligen, men i livslöggen förekommer inga "före dettan" framför de storslagna orden. Soldattiden var nog inte heller så storslagen. Man föreställer sig snarast soldaten Jeppe som en Sven Duva-figur, som svettades med exercisen. Något tillfälle att utföra hjältedåd hade verkligheten säkerligen aldrig erbjudit.

Tjechov låter på ett ställe en anna olycklig scenfigur utbrista: "Att få fly från alla dessa triviala uselheter, att lämna allt och fly långt, långt bort! Och att få glömma, glömma!" Men varken för Tjechovs Pavel Njuchin eller för Holbergs Jeppe finns det någon annan flykt än till rusets storslagna drömmar om flykt.

Jeppes är en viljesvag och ynkelig människa. Ett samhällets olycksbarn, men inte en övermänskligt viljestark Jean Valjean, utan en svag liten människa med helt mänskliga fel och brister. Bristerna är visserligen i enlighet med dåtidens komedistil uppförstorade till det burleska, men då man betraktar Jeppe ur rätt perspektiv, förminskas det grova och burleska och man känner nästan igen sig själv. Och då sitter man där och känner medlidande med en tragisk figur, med en stackars liten människa.

ALIMAK SKIDLIFT

ger
dubbelt nöje
i skidbacken

Lift med stor kapacitet — upp till 1000 pers./tim. — lämplig för fjällhotell, slalomklubbar och skidskolor.

En snabb och säker lift tack vare högsta kvalitet i byggar och bromsanordningar. En mycket prisbillig och driftsäker skidlift.

Begär prospekt!

ALIMAK

	SKELLEFTA 0910/142 30		
Stockholm	08/18 03 30	Göteborg	031/45 62 00
Malmö	040/796 00/01	Norrköping	011/811 38
Ludvika	0240/169 91	Gällivare	0970/300 39

KÖP DEN HÖG

FOCO

SKELLEFTA - GÄMLE - HÄRSTA - GÖTEBORG - LOMMA

FABRIKS AB FORSLUND & Co

ILLEX' FOTOTÄVLING

Den fototävling, som ILLEX i höstas utlyste under mottot "Bevingade ord", lyckades bli årets både angenämaste och sorgligaste tilldragelse för oss på redaktionen. Det sorgliga bestod i den lysande likgiltighet, som tävlingen från de flesta håll bemöttes med, och det angenäma däri att kvaliteten på de sex deltagarnas bidrag var förhållandevis god. Juryn, som bestod av teckningslärare Lundeqvist, fotograf Newen, Skellefteå Fotoklubbs ordförande Lage Eriksson och elevernas representant Sven-Erik Marklund (vårt varma tack till de fyra), hade dock inga problem med att besluta, vart förstapriset skulle gå. Alla var rörande eniga om att det skulle tillfalla Björn Isaksson i AIII a för hans kollektion, som visade prov på mogen skicklighet och nära nog professionell standard. Det var svårt, att bland hans fem bilder välja två, som skulle representera segraren och motivera juryns val, men valet föll slutligen på nedanstående bilder.

Andra pris gick till Ulla Riis (född Nilsson!), AII a, för hennes visserligen mycket Amerika-inspirerade bidrag (varde det henne förlåtet!). Ullas bild är ett utmärkt exempel på hur ett kul semesterfoto med väl vald text kan göra sig gällande i en tävling som denna. - Det hade vi nog hoppats, att några fler av Er skulle ha insett.

En eloge vill vi ge till våra två pristagare och även till de övriga deltagarna - varpå jurysammanträdet utmynnade i en diskussion om huruvida det ynkliga deltagarantalet berodde på bristande självförtroende eller bristande intresse. I vilket fall som, så hoppas vi innerligt, att Ni lyckas skaffa Er mer av bägge varorna till kommande arrangemang. "Tis a consumption devoutly to be wished"

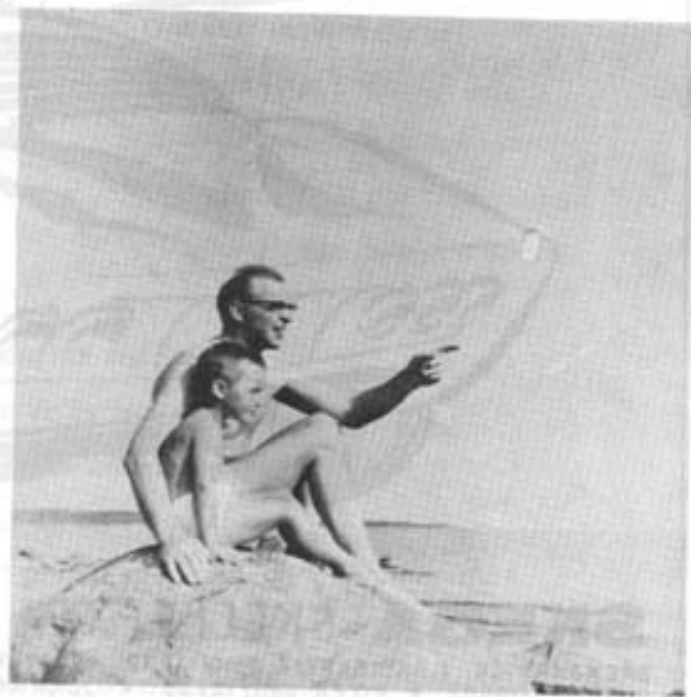
C'est la vie!

Björn Isaksson, AIII a

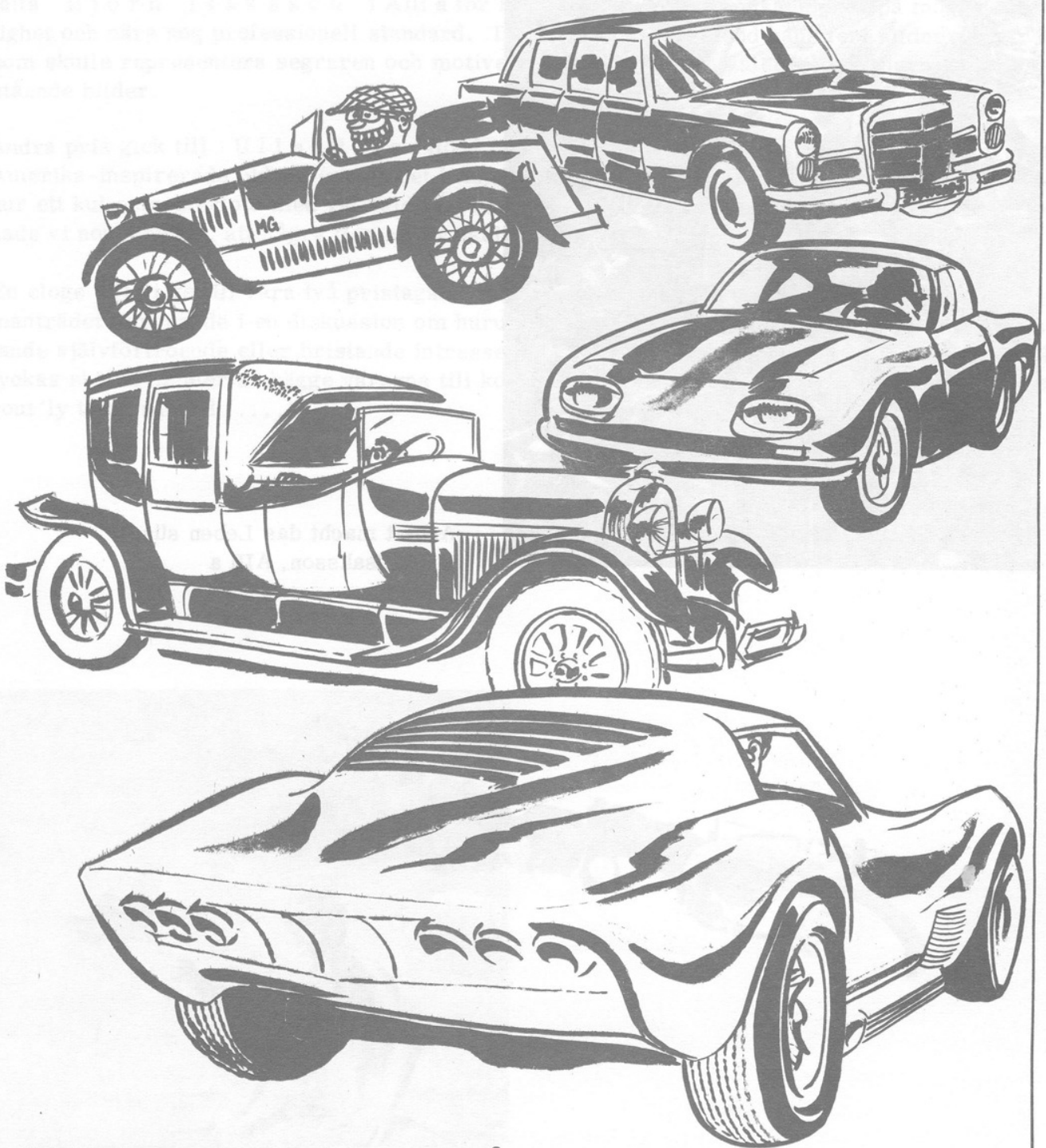
Syd-Vietnam
omsett bilens ölder
tills rött däck

Arbeit macht das Leben süß!
Björn Isaksson, AIII a

Go west, young man, go west!
Ulla Riis, AII a

oavsett bilens ålder, utseende och modell
finns rätt däckstrrustning hos **SKEGA**

SKEGA SKELLEFTEÅ GUMMIFABRIKS AB

DÄCKSERVICE I SKELLEFTEÅ 0910/13879 • ÖSTERSUND 063/19200 • LYCKSELE 0950/10633
UMEÅ 090/19902 • PITEÅ 0911/12339 • JOKKMOKK tel. 610 • GÄLLIVARE 0970/10680

FKG presenterar

En broder i Syd-Vietnam

(ett samtal i etern)

JAG måste tala med dig, det säjs att du lider, du har väl inte förblött utav dina sår, under dagens strider. JAG, JAG fick en knuff igår, av en bil på vägen, och vad det gjorde ont! du, amrisarna har gjort ett lyckat rendez-vous, säj är du inte lycklig? Tänk, runt hela jorden och sedan, sedan snart ut i kosmos.

- GE MIG BRÖD!

du, våra marknadspriser har gått upp, pengarna blir ingenting värda. "Strängen" höjer skatterna. Vi blir ej beskärda, resterna får katterna.

- GE MIG BRÖD!

du, JAG har en sparbössa som JAG samlar pengar i, de går till dina bröder i Vietnamn.

Ja, JAG har redan samlat 1,25 på ett halvår. Snart kan JAG lämna in dem till Röda Korset som ser till att de blir väl använda pengar. Vi lever ej precis på örtesängar. du, JAG stod i kö igår och kan du tänka dig, JAG var nästan ha ha ha utsvulten när JAG fick MIN mat.

- GE MIG! Ge!

du, snart är ni ett problem för oss. du, ni håller på att bli för många! Ta ert förnuft till fånga! Gå på defensiven! Använd preventiven!

Hej, och krya på dig!

"

- Ty jag var hungrig, och I gäven mig icke att äta; jag var törstig, och I gäven mig icke att dricka;

- I allt har jag genom mitt föredöme visat eder att man så, under eget arbete, bör taga sig an de svaga och komma ihåg Herren Jesu ord, huru han själv sade: "Saligare är att giva än att taga."

Ett löv singlar ned,

ett vanligt asplöv.

Det har slutat att darra.

Det skall under sulor knarra.

Fina nerver grenar ut sig.

Vad angår det mig?

Ett löv singlar ned.

Det står ett ord därpå,

ett enda litet ord.

"Du" är vad som därpå står.

En hälsning till dig från vinden.

"Varför?" har du blivit spord.

Ett löv singlar ned.

Dess nerver är tecken på liv,

ett liv i varje minsta del.

Så lär dig då att leva,

att leva i minsta del,

att sjuda av livslust, av vilja,

att darra, tills du singlar ned.

Vi lämnar plats åt de tänkande varelser och blivande litteratörer
som funnit vår brevlåda och valt ILLEX som sitt språkorgan:

Det sägs, att det mänskliga förståndet är det största av allting, som skapats. När man som gymnast möter ett sådant påstående, ställer man oundvikligen frågan: "Hur kan den institution, som kallas skola, så helt kringgå utnyttjandet av detta skapelsens mästerverk??"

Redan Konfusius insåg, att lärdom utan tänkande var farligare än tänkande utan lärdom. Han säger: "Tänkande utan lärdom skapar flyktighet, och lärdom utan tänkande skapar olycka." Det är en varning utfärdad för 2500 år sedan, men varningen är högaktuell i vårt "moderna" skolväsende.

Modern uppfostran och modern undervisning uppmuntrar som bekant lärdomen på omdömet bekostnad och betraktar tillägnandet av kunskaper som ett mål i sig självt. Men varför undertrycks tänkandet i skolorna? Varför har det nuvarande uppfostringssystemet verkat hämmande och fördärvbringande på förvärvandet av kunskaper och gjort det till ett mekaniskt, likriktat och passivt tillägnande av ytliga kunskaper? Varför läggs det större vikt vid memorerande av fakta i stället för på utvecklingen av omdöme och smak?

Det finns väl ingen, som ifrågasätter, att en gymnast plågar sig igenom 3 års studier för annat ändamål än att få sitt studentbetyg. Så länge skolorna gör studierna till en plåga i stället för till glädje är målet förfelat. Tillägnandet av vetande är, när allt kommer omkring, som en upptäcktsresa på en ny kontinent eller som "ett själens äventyr", som Anatole France säger. I stället för det upplinjerade, uniformerade och passiva utantillärandet av fakta måste skolan införa detta ideal av positiv, växande individuell glädje.

Eller hur?

C.

Genomgång - vad är det?

Konsten att gå igenom någonting - t. ex. en dörr, en tunnel, ett helvete.

Specialfall av detta uppkommer i skolan.

Genomgång av en lektion:

Lek är enkeltydigt, tion menas tionde.

Tionde budet: Du skall icke hava begärelse till Din nästas hustru.

Ergo: Lektion - Lek med Din nästas hustru.

(Detta genomgås emellertid aldrig på en lektion).

Vid lex-genomgång är det alltid någon, som leder de gående.

Lex kommer av rex. Rex betyder den absolute, av Gud tillsatte ledaren, t. ex. "Jag, Kung Gustav II Adolf, av Guds nåde . . ."

Virrar rexen, så blir det en skock får av de gående, som tvärspringer, då de blir skrämnda, och tvärpluggar just före en skrivning.

Detta följande endast för realare eller kanske rentav teknister.

Vid genomgång av en oändlig, förlustfri ledning ledes lektionen av en av skolledningen tillsatt ledningsinspirerad ledare.

Denne ledare leder dock lektionen med målet att hinna till slutet på ledningen, oändligheten. Följaktligen kan man ej gå igenom detaljerna på ledningen, och en ledning utan delar existerar inte.

Emedan ledningen är förlustfri, bör dock varken ledningen, ledaren eller de ledda lida några förluster.

I praktiken existerar dock inga förlustfria ledningar och förlusterna på en oändlig ledning är oändliga och en viss leda uppstår bland eleverna.

Värma

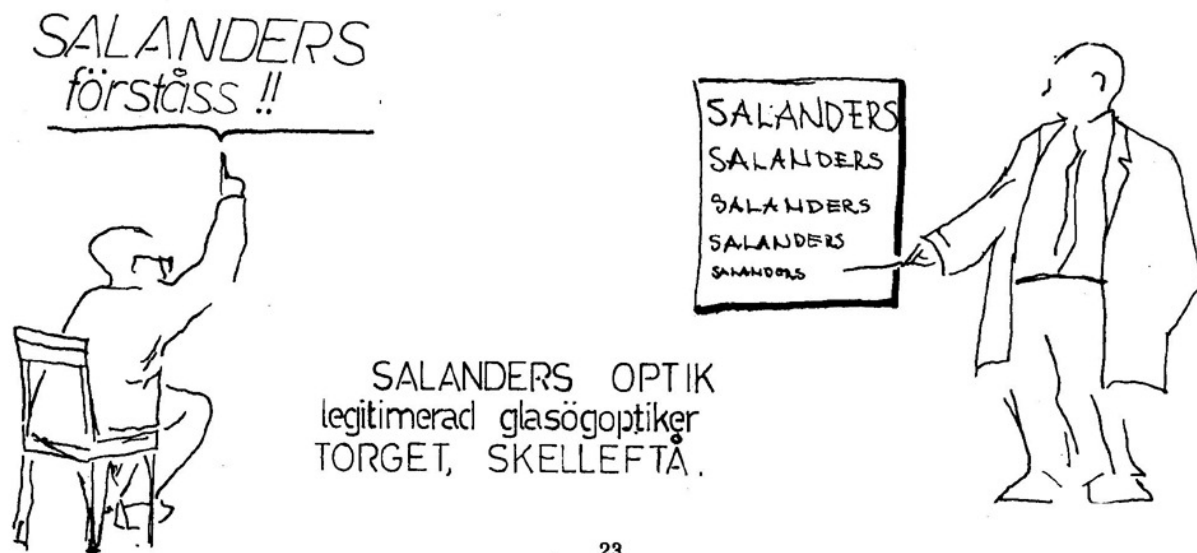
Mina rum var alltid kalla och ensamma. En någon kom hit en natt och fyllde dem med varm, trygg atmosfär.

En någon ligger här bredvid mig, och hon sover. Det blev sent, och jag satt länge och såg, hur hon kämpade mot gäsplusten och de inbjudande kuddarna på soffan. Nu har hon i alla fall glidit in i en ombonad slummer, vilkens värma sprider sig och vi njuter tillsammans.

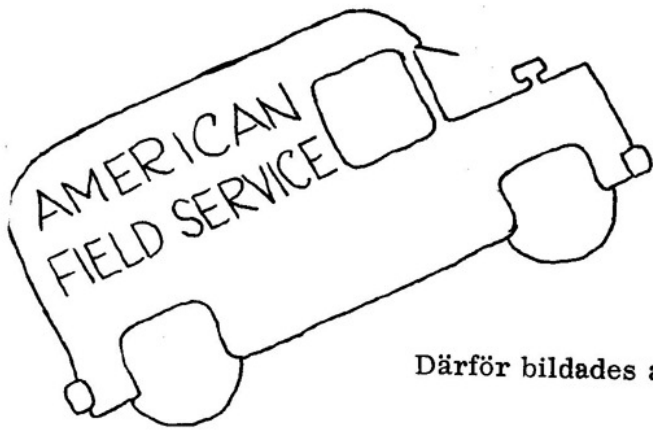
Plössligt, mitt i denna värma, är det självklart för mig. Det viskar, sjunger, brusar i mig; jag är lycklig, jag är lycklig! Lycklig. Lycklig?

Vi vet ju båda, att detta är en värma utan varaktighet, tagen och given utan krav. Den är framvuxen endast ur stunden och för att berika denna. Kan sådan eld ge lycka? Jag frågar mig och mitt eget svar kan bara vara ja! Blir inte samvaron ärligare, när den inte betingas av traditionen, vanan eller ytterst känslorna, efter längre tids sammannötning. Endast i en situation, som inte kräver hänsyn till det förflutna och till det förestående, kan människan helt och ärligt vara sig själv. Och ärligheten är skön? - skön för ögat men ändå skönare för själen.

Och jag ser på henne. En varm människa som sover vid min sida, skön, liksom vår gemenskap. Minsta fragment är ett mästerstycke, men det hela är ändå större än summan av sina delar. Hon sover. Bakom de slutna ögonlocken slumrar hon i en annan värld. Men hon är inte oåtkomlig; till hälften har hennes medvetande stannat kvar hos mig, och då jag låter handen lätt leka över hennes nyckelben, ler hon, finner hon mitt hår att smeka. Jag andas ett ord - lycka. Genom hela min kropp rinner ett stilla jubel över att ha en varm människa bredvid mig. Hon ska snart gå för alltid, ingenting kommer att kunna förstöra denna stunds stämning. I medvetandet om detta sjunker jag ned, glad, lycklig, och följer henne in i sömnen. Försänkta i dvala och i varandras värma, flätar vi mjukt ben med varandra. Mina rum fyllda av atmosfär.

AFS presenterar

När första världskriget rasade som värst fanns det folk, som i stället för att stjälpas ville försöka hjälpa.

Därför bildades ambulansorganisationen "American Field Service".

När andra världskriget var slut, fanns det folk, som ville försöka förhindra att ett tredje kom till stånd.

Därför finns nu stipendieorganisationen "American Field Service".

AFS innesluter mer än 50 länder över hela världen, och varje år skickas ungefär 3000 ungdomar i åldern 16-18 över till USA för att där under ett helt år få bo i en amerikansk familj gå i en amerikansk skola, dels mogna själva och få lära sig hur ett annat folk lever och tänker, dels dela med sig av sitt eget och skapa större förståelse för sitt eget land.

Samtidigt skickas närmare 2000 amerikanska ungdomar årligen ut till olika länder för att få göra samma erfarenheter, och när AFS-året är slut och de återvänder till sina hem, lämnar de också ett andra hem bakom sig. Kontakter har knutits, som kommer att vara livet igenom, och stipendiaterna har lärt sig dels att uppskatta det goda i sitt värdland, dels att så mycket mer värdera det goda i det egna landet.

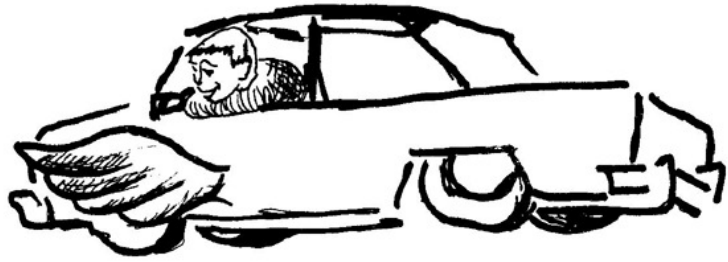
"Walk together, talk together,
all ye people of the earth;
Then, and only then, shall ye have peace".

Det finns möjligheter för Dig att själv bli en i "the AFS family" och själv uppleva detta, som AFS-stipendiat 1967-68.

Det finns möjligheter för Dig att uppleva det här hemma genom att för ett år ge ett svenskt hem åt en amerikansk "bror" eller "syster".

Ni skulle ha gjort som jag -
tagit körkortet hos

Skellefteå Bilskola

Det handlar om
böcker —
— **LAGERGRENS**
BOKHANDEL.

Rikscity . Trädgårdsgatan 8
Tel. 17390

Ill, o ill!
Somna från SAx och DLö!
Ensliga lilla,
nu är det tid att dö!
Luther och Richelieu;
Ill, o ill!

Timmarna ill,
snart du dåns sista ser;
vila, o vila!
Vissna, som andra fler! -
Hjärna vad vill du mer?
Vila, o vila!

Karins låt gömma
allt vad du tjöt och led;
glömma, o glömma -
så'n är elevens sed!
Lär dig i rökens fred,
glömma, o glömma.

Domna, blott domna
Uffe, min bästa vän;
gott är att somna;
ansträng Dig ej igen.
Säg mig, hur orkar Du än?
Domna, blott domna!

Tystna, o tystna,
töm i ett GNy din själ!
Upphör att lyssna;
glöm din Achilleshäl:
"arma, godnatt, sov väl!"
Tystna då, tystna!

O, finge jag till lärarkåren säga: "godnatt!", men ack, de svara ej: "sov väl!"

==+==+==+==+==+==+==

Upp ifrån bänken, bort till kanten,
hän över gården i flygande fläng!
Matsalens drottning, med rosiga minen,
lockar oss till sig med abborrgratin.
Hän till Ingemar Näslunds lek;
hän till de artiga gossarnas smek!
Människodjuret i kvalmiga nästen
viftar med kortet, som väl är ett lån,
allt men's kamrater, som avslutat festen,
komma med budskap igen därifrån.

(De störta under vinande gny ut genom dörren).

==+==+==+==+==+==+==

Fotnot: Se "Lycksalighetens ö", även kallad Nordanö.

Det var en ung man från Skellefteå
 som ville bensinen billigare få
 Och han hade ej fel i
 att bäst var nog PELI
 som för er skull han nu hittat på.

BRÄNSLEBESPARAREN
 PELI BYGGER PÅ DEN
 ENDA RÄTTA PRINCI-
 PEN ATT FÖRBRÄNNA
 BENSIN TILL 100 %
 OCH LÄMNAR DÄRMED
 KVAR ENDAST 0,1 %
 KOLMONOXID.

PELI

SKELLEFTEÅ

tel. 32040 eller 32008

Är det en stunds avkoppling
 och en god kopp kaffe Ni
 längtar efter?

Jamen, då är det ju till?

KARINS

Ni ska gå!

Studenter m.fl. !
 ska ni Er fotografera?
 Gör det hos

FOTO

ATELJÉ
Ekström

Fotokopior av
 betyg utföres.

Nyg. 50

Skellefteå tel. 10116

RENBORG:S

I BOLIDEN

Har alla sportartiklar
 och alla radioartiklar
 och inte nog med det...

Det dom har är dessutom av
 förnämsta kvalitet till
lägst möjliga pris! tel. 60261

Trevlig vardagsfrisyr
 eller
 Elegant festfrisyr?

Ni blir alltid nöjd
 med resultatet från

Salon **LA VOGUE**

Tempohuset, Skellefteå tel. 15853-14667

OPINIONSRUTAN

Fler bänkar till omklädningsrummen på gymnastiken ..
(Majoriteten)

Hur löjliga elevevrådsammanträden för man ha?
(Tyvärr klassrepresentant)

VEM ÄR DET
SOM HAR TA-
GIT VÅR GR-
ÖNA CYKEL?

För hans bevisat överjordiska tålmod vill jag härmed
till min matte-lärare överlämna en roos.
(Riis)

Vart tog ILLEX-brevlådan vägen?
(Författare in spe)

OM SJU UPPHÖJT TILL NOLL ÄR ETT,
HUR KAN DÅ FEM UPPHÖJT TILL NOLL
VARA ETT ?..?..? (Latinare)

BUU .. (Majorskan)

Solen går upp i morgon. (adl. Preis)

SLUTA SUCKA, STAGNELIUS.
(LII b)

KS är toppen... (KS)

CAVALLIN ÄR BÄTTRE

VAR SNÄLLA MED INGMAR I
ÅRETS ILLEX.. (KGF-are)

KULTUR ÄR BRA... (SEM)

Kan inte vi också få dalablä
skåp till våra yllebyxor?
(Manliga lärare)

Varför finns det inte ett medicinskt lexikon i referensbiblioteket? (Ständig halvdagsförkyllning)

Jag tycker, att Aina Granberg borde få en ny vattenkanna som uppmunträn.
(Amaryllis)

Låt oss för allt i världen vara inne i klassrummen på frukostasterna.
(Icke-rökare)

Kunde inte Elevernas-bästa-kassa bekosta Munserat åt Lasse Lindgren?
(Trött på tiar)

Vem samarbetar med samarbetsnämnden??
(Co-operatör)

Vilken samarbetsnämnd?
(Obefintlig)

Vem är det, som har tagit min guldarm?? (Leif Stenberg)

Sam för linbana mellan Karins och läroverket - ovanför grävskoporna - lämpligen driven med handkraft av Al-orna. (RI b)

Varför ligger skolsköterskans mottagning och väktarstället i vägg??
(Bara nyfiken)

Berith är en opålitlig hasselbuske. (Lotta)

Vem har stulit herrkalsonger (länga) på gymnastiken?
(Det är kallt idag)

Måla skolan giftgrön. (Estet)

O.

Det finns en Beatles-skiva för varje tillfälle i ens liv..
(I should have known better)

Fram för sjukintyg också för lärarna.
(RII d)

MATEMATIK - DET ÄR RENA HELVETET ..
(Inga Tidblad)

1. Midvinternattens köld är hård,
stjärnorna gnistra och glimma,
eleven super uti sin gård
för att glömma en endaste timma.
2. För att få drömma om en riktig adjunkt
fastän litet torr och tvär,
som sätter för korrespondensen punkt
och något litet dem lär.
3. Hos Hermods görs rättning av nå'n gammal docent,
som vill tjäna en extra skärv,
och med breven är det inte så mycket bevänt,
nej, de är elevens raka fördärv.
4. Så tänker vår stackars druckne elev
med ögonen röda av sprit
och ser på sin stora trave med brev,
som skolan köpt på kredit.
5. Så håller han i sig ett glas med rom,
och sedan ännu ett till,
och denna akt gör han hastigt om,
så länge han är kapabel därtill.

Bothy

Skellefteå den 15.12.1965

Rapport till Skolöverstyrelsen angående vår lärare Herr Mods.

Bäste Herrar i Skolöverstyrelsen!

Ni önskar upplysningar om hur vår nye och mycket anlitade lärare Herr Mods sköter sig. Här följer en liten rapport.

Det faller alltid något spöklikt över klassrummet, när Herr Mods inträder. Han är inte som andra lärare. Man har en känsla av att han inte är en människa, i varje fall inte en vanlig människa, som Du och jag och Ni. Han hälsar aldrig. Han bara lägger sig tyst på katedern. Hans ansikte lyser pappersvitt mot oss. Vi är tysta, mycket tysta. Vem är han? Vi tror knappast, att vi någonsin får den frågan besvarad.

Lektionen börjar. Det är fortfarande tyst i klassrummet och kommer så att förbli under hela lektionen. Herr Mods pratar aldrig med sina elever. Varför? Denna tystnad går oss på nerverna. Lektionen fortsätter. Tystnad. Vi sitter och tittar ned på våra bänkar. Vad ser vi på? Jo, varsin Herr Mods ligger på dem. Kusligt. Hur kan han ligga på alla bänkarna? Vi ser blekt på varandra. Vi vill inte tro det, men vi måste. Hur kan han bli flera? Vi tvingar oss att se ned på honom igen. Hans vita ansikte stirrar mot oss. Herr Mods talar till oss, men inte som vanliga människor gör. Han talar ett tyst språk, skrivtecknens.

Lektionen verkar evighetslång. Försiktigt sneglar jag på klockan. Tänk om han ser mig! Plöstligt - ett hysteriskt skri! En likblek flicka rusar fram till fönstret. Hon kastar sig ut genom det. Inte ett ljud kommer över våra läppar. Det var inte första gången. Vi hör en duns, när hon slår i marken. Herr Mods rör sig inte.

Bästa Herrar i Skolöverstyrelsen, vi står inte ut längre! Den lilla tappra skara, som ännu finns kvar, blir bara mindre. Snart är vi slut! Detta är ett sista förtvivlat nödrop! Hjälp oss!

Rektors rapport till Skolöverstyrelsen angående handledda brevstudier vid
Högre Allmänna Läroverket i Skellefteå höstterminen 1965

- - - Som handledare anställdes personer utan behörig lärarkompetens. Deras handledning har varit fullt tillfredsställande.

Studiematerialet beställdes hos Hermods enligt ett av Skolöverstyrelsen godkänt förslag. Statsbidrag har till 100 % utgått till såväl studiematerial som lärare.

Elevernas attityd till undervisningen har undersökts genom en enkät. Denna utvisar, att majoriteten av eleverna anser metoden mer arbetskrävande. Några anser emellertid att metoden också har vissa fördelar ur arbetssynpunkt.

Erfarenheterna utvisar, att denna form av undervisning kan vara ett bra komplement till konventionell undervisning men bör begränsas till ett fåtal ämnen i varje klass, då elevernas arbetsbörda annars blir för stor. Fördelen med metoden är framförallt att man får en ganska tillförlitlig garanti för att berörda kursmoment blir inhämtade under den period kompetent lärare saknas.

Med hänsyn till vitsorden i de olika ämnena har resultatet av de handledda brevstudierna varit mycket gott (se tabell). En rätt värdering av denna metod kan dock erhållas först efter ytterligare en termin. - - -

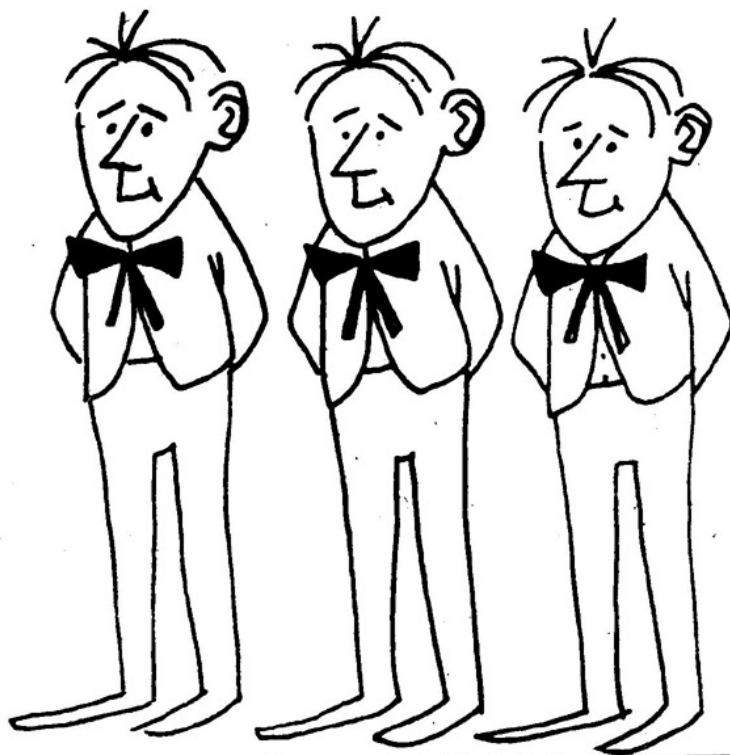
Antalet underkända i brevkurs resp. vanlig undervisning i brevkursämnena.

	Kristendom		Historia		Svenska		Kemi		Matematik		Geografi		Tyska	
	Brevkurs	Ej brevkurs	Brevkurs	Ej brevkurs	Brevkurs	Ej brevkurs	Brevkurs	Ej brevkurs	Brevkurs	Ej brevkurs	Brevkurs	Ej brevkurs	Brevkurs	Ej brevkurs
AI ³ a	0		0		0		0			1		0		0
AI ³ b		0		0		0		0	0			0		3
AI ³ c	0		0		0			0		2	0			4
AI ³ d		0		0	0			0		3	0			2
AI ³ e	0			0		0		0		5		0	1	
Allmän linje	0	0	0	0	0	0	0	0	0	11	0	0	1	9
RI ³ a		0		0		0		0		0	0			2
RI ³ b		0		0	0			0		1		0	0	
RI ³ c		0		0		0		0		2		0		1
RI ³ d	0			0		0	0			5		0		3
Real-linje	0	0	0	0	0	0	0	0	0	8	0	0	0	6
Total	0	0	0	0	0	0	0	0	0	19	0	0	1	15

Bland brevstudieeleverna har underbetyg noterats endast i tyska på allmän linje hos en enda elev. Motsvarande siffra i de klasser, som ej haft handledda brevstudier är 15 underbetyg. Dessutom är antalet underbetyg i matematik för elever med brevstudier 0, för övriga 19.

NEJ-VI ÄR INTE TRILLINGAR -
VI ÄR ÄKTA KOPIOR FRÅN

SIXTEN LARSSON REPRO

SIXTEN LARSSON REPRO, Lasarettsvägen 11, SKELLEFTEÅ
Tel. 127 42, 128 36, 101 11

TRYCKERI - REPRODUKTIONSANSTALT - SKRIVBYRÅ

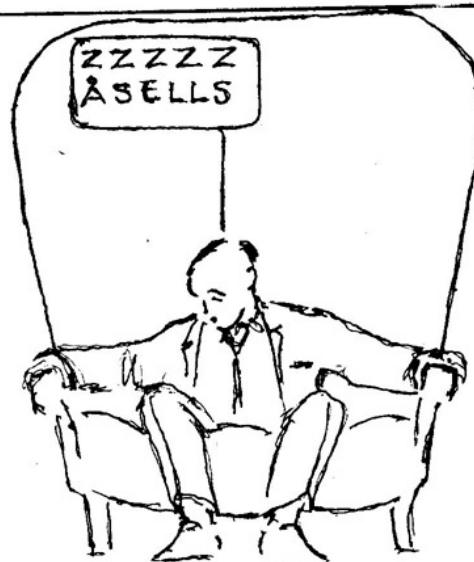

Förlova Er gärna,
men köp ringarna
hos

Folke Sundberg

GULDSMEDSAFFÄRER

Tel. affären 10048 - Tel. bostaden 11964
Nygatan 63, Skellefteå

NÄR MAN TÄNKER MÖBLER
TÄNKER MAN
ÅSELLS MÖBLER
NYGATAN - E4 TEL. 17050
PARKERING PÅ TAKET

Dömd men inte glömd är chefredaktören för fjolårets ILLEX, Stellan Boozon, varför vi vände oss till honom med en stilla bön om ett likaledes stilla bidrag. Intet är som väntans tider, men vår tacksamhet för bidragen är inte mindre för det, vilket den torde förstå, som blickar nedåt sidan.

D I K T

Vid avgrundens brant
sätts själen i pant
men man hoppar lika förbannat
och så är det besannat
som var förutbestämt
att alla toppar eller kometer
vad fan det nu heter
snart famlar
och ramlar
och reser sig inte igen.
Och den som utan vän
utan hopp och framtid
sig till språnget tvingar
han får inga vingar
och sörjs ej av sin samtid.

Hej hopp!

+==+==+

Allegori

Jag har gått i barnets skog, utan doft, men med solens strålar strilande genom tallars kronor.

Jag spyddes upp ur mognads och insikts häftiga vulkan. Jag rutschade mot min vilja nedför omvärldens statiska lavakana och hamnade, utan att kunna stoppa, i hatets hav. Ett hav utan båtar, utan vågor, utan rev. Utan land i sikte. - Ett hav, som man drunknar i. Om man inte oturligt nog är simkunnig.

- Det finns inga vågor att gjuta gemenskaps olja på.

Och om det funnes, skulle kärleks eld tända oljan, så att den brunne upp och blottade hatets hav.

BURE AB BUREÅ

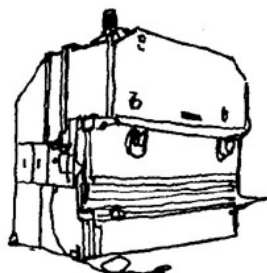
Tel: 0910/40350 Telex 6884
Postadress Bureå

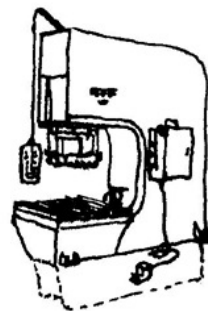
Tillverkar
sågade hyvlade trävaror
samt blekt och oblekt torr
mekanisk massa

*den Mekaniska Verkstad som
man numer vänder sig till är:*

URSVIKENS MEKANISKA VERKSTADS AB

när det gäller
gradsaxar,
skeppsbyggnads- och
kantpressar för
modern industri

Ing-Mari Eriksson (vem är det? tycker Bertha Hansson). Kanske "Märit" säger Er mer. "Märit", som Ing-Mari Eriksson gjorde sin författardebut med i höstas, och för vilken hon erhöll Bonniers Debutantpris. Nu har författarinnan varit så vänlig att skicka oss litet överblivet material ur romanen, och vi är mycket glada att kunna presentera detta som en lite aptitretare för dem som ännu inte har gjort Ing-Mari Erikssons bekantskap.

Födelse

När födelseögonblicket närmade sig, trädde farmor till. Gick och tog katten i famnen. Satte sig på vedlådan och höll i den. Försökte tala förstånd med den. Sa att den inte alls fick gå ut och frysa. Att den skulle hålla sig inne nu när ett så viktigt ögonblick närmade sig. Den skulle vara i värmen och sitta och vänta. Inte överila sig. Inte bära sig tokigt åt. Hon höll fast den, strök den och fick den att lägga sig. Katten begravnade nosen i farmors midjeförkläde, och hennes kropp slappnade av. Honorna i världen tröstade varandra.

"Vi vet nog hur det är, du", sa farmor. "Men vi måste sansa oss tills det är över."

Och hon klappade kattens huvud och sa: "Ja, ja."

Och den låg alldeles stilla en lång stund till nästa värk. Då var det mamma, som fick ta den i sitt knä. Och så vandrade katten från det ena förklädet till det andra. Ända tills den utmattad sökte sig till den iordningställda lådan som den inte förut denna dag velat se åt. Det var som om katten gripits av fasa inför den och inte velat se åt den. Men nu böjde sig katten inför ödet och smärtan. Gick ödmjukt och la sig i den. Inväntande bristandet. Det högtidliga ögonblicket var förestående. Och vi samlades alla vid lådan för att se på katten och hjälpa den, om det behövdes. Hon putsade sig nu omsorgsfullt i baken. Sysllandet före födelsen verkade nu förta smärtan. Den förberedde sig febrilt. Välte sin tunga kropp bakåt och låg med halvslutna ögon. Spratt till i det att hennes kropp levde, liksom gick i vågor. Började åter arbeta, gjorde allt för att underlätta framträngandet. Hjälpöst och liksom omedvetet, som om hon inte kunde hindra en process som pågick, utstötte hon klagande jamande. Och den första lilla blöta kattungen kom

fram. Hon putsade den omsorgsfullt. Hann knappt med den förrän nästa kom. Och så gick det hela tiden. Det var kattens svåraste stund. Och farmor och mamma gjorde tecken åt oss barn, att vi inte skulle störa henne nu och inte hindra henne genom att den skulle titta på oss. Vi skulle gå och sätta oss och vänta tills det hela var över. Låte henne sköta detta själv. För ingen visste så bra som katten, hur den skulle ta emot och rengöra dessa ungar.

Min systers och min nyfikenhet var dock så stor, att den omöjligt kunde hejdas. Och då och då måste vi titta till katten. Då såg den upp på oss med stora plågade ögon. Den bet i fosterhinnor, arbetade och gnydde. Det gick i rasande fart. Kattmodern hann knappt hämta andan mellan varje unge. Och de som redan hade kommit fram och var avslickade, låg redan med blint sökande nosar vid var sin spene och sög. Krälade vid kattens sidor medan nya ungar kom fram vid hennes bak. Den var omgiven av ett krälande, gnyende liv. Kunde knappast värja sig. Begravd av varma kroppar. Blod, ben och hår.

Och så när allt var gjort, vilken lättnad! Både för människor och katt. Den sista ungen hade kommit. Och hon slickade sig ren. Och så la hon sig ned. Så fridfullt. Med huvudet tryggt lutat mot den mjuka filten eller schalen i botten av lådan. Och det var som om hon log. Ett brett, förnöjt kattleende inne i håren vid munnen. Nu var det gjort. Hon stirrade på sina barn. Sina skatter. Och så började hon spinna. Grovt, lika högt som när en människa snarkar. Och hon sov. Men var samtidigt vaken. Ett lustfullt, avdomnat tillstånd mellan sömn och vaka var det. Bäst som hon sov öppnade hon ögonen och såg på raden vid sina spenar. Tog en överblick av dem som om hon räknade in dem. Stoltare ju fler hon hade. Fast var och en av dem hade berett henne smärta. Hon verkade rädd för att någon skulle ta en ifrån henne. Men så domnade hon bort igen. Och de små liven låg där torra och rena. Så små som råttor. Och med en så silkesmjuk päls att det inte kändes när man tog i den. Bara som en aning av en vind som blåste över ens fingrar. Och farmor gick upp till sig. Och hon sa:

"Ja, nu ser jag att det gått bra. Jag kommer ner i morgon och tittar på dem."

+++++

ILLEX' lilla novell.

- Älskling, jag har en annan.
- Älskar du henne?
- Ja, jag älskar henne!

1966 ÄR ÅRET..

DÅ: DET BLIR VÅR I MARS

DET BLIR SOMMAR I JUNI

DET BLIR HÖST I SEPTEMBER

DET BLIR VINTER I DECEMBER

DET BLIR BISTRARE (STUNNARE)

BERTLES SPELAR IN EN NY FILM

OSKAR III FÖDS (ja, inte Sveriges)

SKATTERNA DÄNKES I NORGE

DET BLIR BENIGARE OCH

SEXIGARE (= kortare bjudar)

DANMARK TAPPAR TÅLANODET

OCH SKIPPAR REGERINGEN.

~~ÖFFER~~ STRÄNG HÖJER SKATTERNA
(Trots att vi 1965 hade största skattebjudningen
i modern tid!!).

PENNINGVÄRDET MINSKAR NÅGRA
PROCENT.

DET BYGGS FÄRRE BOSTÄDER.

KREDITMARKNADEN STRYPAS.

IMPORTÖVERSKOTTET ÖKAR.

FOLK BLIR FÖRBAHNADE.

FÖLJDEN BLIR ATT DET BLIR EN

ENORM RUBNING TILL (h), (ff) och
(cp), SPECIELLT TILL (h).

JÅDEÅ !!

DÄRFÖR ÄR DET BÄST ATT GENAST LÖSA MEDLEMSGIFT I
NÅGON HÖJERFÖRENING (T.EX KS), MEDAN DET ÄNNU FINNS
MEDLEMSKORT KVAR.

SOM DU VÄL VET VILL VI I KS:

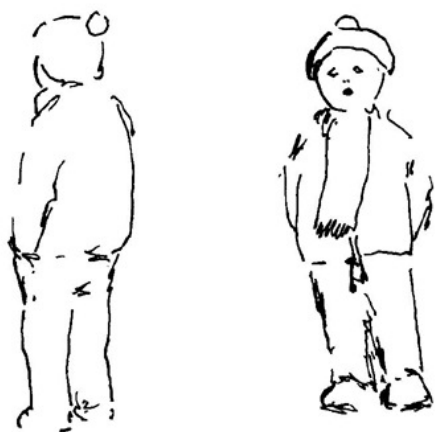
- HA STÖRRE EKONOMISK FRIHET FÖR DEN ENSKILDE.
- HA EN FRI BOSTADSMARKNAD UTAN HÄMMADE REGLERINGAR.
- RÄTTVISARE SKATT FÖR BARNFAMILJERNA.
- EN FÖRFATTNINGSBREFORM BYGGD PÅ ENKAMMARSYSTEM.
- EN FRI RADIO OCH TV.
- ETT STARKT FÖRSVAR I EN OROLIG VÄRLD.
- POSITIVA SVENSKA INSATSER I DE EUROPEISKA SAMARBETS-
STRÄVANDENA.

HA O MODERN FRAMÅT UNGDOM GÅR MED I
KONSERVATIV SKOLUNGDOM

De eldste minner etter at folk har bodd omkring Ranfjorden har vi i gamle boplasser og båtstøer. Der kan vi finne mange ting som de har brukt. Slike funn kalles oldfunn. Funna viser at det bodd en god del folk her ved Ranfjorden. Når det er steinredskap som blir funnet, sier vi at det er fra steinaldertida. Det er funnet redskap på Sankthanshaugen. En gång lå det is øver heile Rana. Da var det ikke liv her. Då ble det en periode med varmt vær. Da kom bjørka og furua. Gamle fururøtter i myrer forteller at det har vært furuskog her.

.... Om sommeren er det veldig pent her. Da er det polarfestival med prinsesser fra Norge, Sverige, Finnland og Afrika

Skolen vår består av tre hus og et værskur. Vi kaller husa for A-Blokka, B-blokka og D-blokka. I A-blokka er 24 klasserom. I kjelleren er handarbeitsrom, helsesøster-kontor og klosetter

Vi er 25 unger i klassen vår, og med frøken er vi tjue seks. Her på Mo skole er det 1.150 unger. Før i tiden kom svensker og byttet varer med ei forretning, LA Meyer. Svensker og nordmen er gode venner

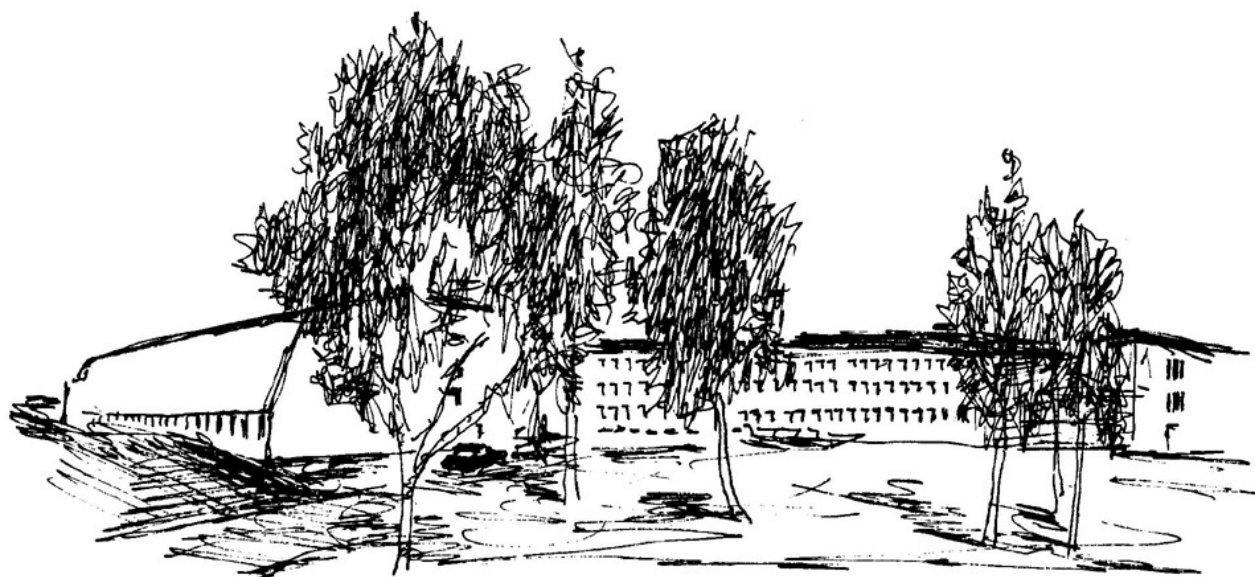
En gang (omkring 1350) kom det en sykdom til Norge. Den kom till Rana også. Når den kom til ei bygd, ble nesten alle smittet og døde etter noen dager. Petter Dass forteller i en sang at for denne sykdomen kom, var det 300 skorsteiner det rauk av. Men etter sykdomen hadde rast, var det bare 3-4 hus det rauk av. Sykdommen ble kalt Svartedauen. Det fortelles at på gården Villen ble bare ei jente igjen. Hun levde alene flere år. Da det endelig kom folk dit, var hun blitt vill. Derfor kalles gården Villen.

Något av det trevligaste, som hände oss på redaktionen under arbetet med tidningen var den kontakt, som uppstod med folkskolan i Mo i Rana. Vi tyckte nog, att vår norska vän-ort har försummats en hel del, och att döma av de förtjusande små skisser vi har fått, misstänker vi att felet ligger mer hos oss än hos dem. Vi tänkte skicka ett varmt tack över gränsen, men så kom vi på, att gränserna ska ju utplånas och nöjer oss därmed att skicka ett varmt tack till klass 3 vid M0 folkskola och deras lärarinna Margareta Wahr-Hansen. Vi tror också, att vårt urval av de många uppsatserna kan gälla som mönster även för treorna på vår skola.

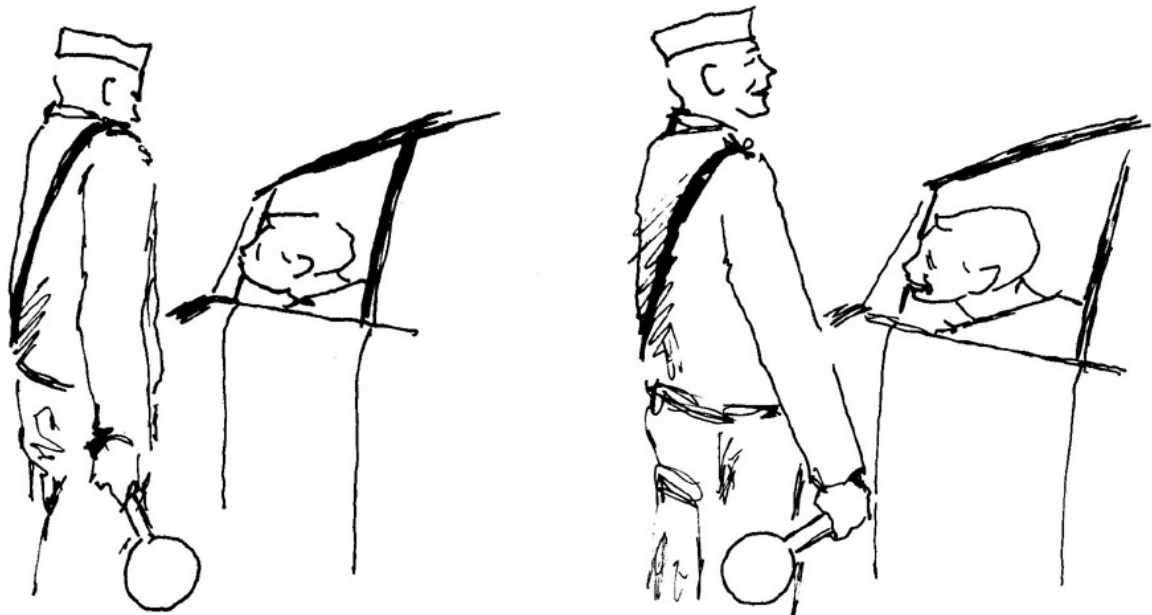
Mo i Rana

Her i Mo har vi to store forretninger, den ene heter LA Meyer, og den andre heter Rana Samvirkeslaget. Her i Mo har vi et jernverk og et koksverk. Det bor 10.000 mennesker her, og på skolen jeg er på er det 1.150 barn. Her er det en Heis som går helt opp på fjellet, den heter Mofjellsheisen.

Skolen Vår

Her ser du skolen vår.
Høgt over byen flott den står
mot syd vår skolegård,
der alle leike går.
Tra la la la la la la.

Polisen: Hur var det här då?
Bilföraren: Jo, jag tog körkortet
på Granbergs

Polisen: Ja, då så.

GRANBERGS KÖRSKOLA

Bilden är exempel på omodern,
vanskelig, svårframkomlig bro.

Rekommen-
deras
inte!

Nuförtiden
går man till

CONTRACTOR

när man behöver en bro.

NI FINNER
ALLT I
LIVSMEDEL
HOS
**SÖDER-
KÖP.**

BROGATAN 9

TEL 14666

Nordisk Familjebok om järn:
"spec. vikt 7,88. J. påträffas ge-
diget i meteorstenar, samt i
små mängder insprängt i ba-
salt"

men det järn
Ni vill ha påträffas

hos
**SJÖDINS
JÄRN**

Tel: 14390

SKELLEFTEBOR,

Lär känna Er stad, ty
den 1 jan nästa år blir
det många nya stadsdelar,
bl.a. Boliden.

Där finnes även affärer,
och vid Storgatan 35 finns

MARKGRENS

Bok-, Pappers- & Tobaks-
handel tel. 600 55

Ni är välkommen in, när Ni
strövar i den nya stadsdelen.

Lindbergs

Har kläder
för
hela familjen

Herr Dam Miss Junior

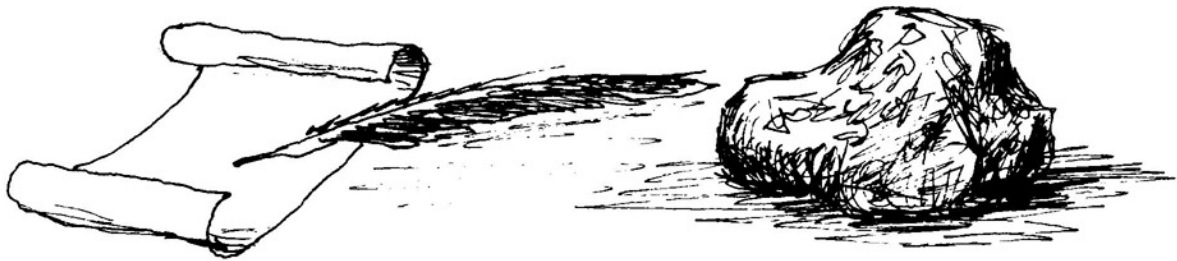
SKELLEFTEÅ

Rimfrost

I svenska hjärtans djup - det hörs -
förunderliga känslor rörs.
Er hittills knasigaste undran
lär gälla "Inbördes beundran".
Säg om det, den, som törs!

Tala är
silver, men
skriva är
guld

Skriv därför till Bolidens
gruvaktiebolag, Prospek-
teringsavdelningen,
Boliden, när ni hittar ros-
tiga stenar, som kan
innehålla malm. För
goda fynd betalas
premier.

SFU presenterar

Ett poem i all hast hopkommet
av snillrika SFU-are

Klockan tre han stiger opp,
glatt han upp ur sängen lopp.
SFU-aren är sund,
morgonstund har guld i mund.

Rostig cykel ivrigt pumpas,
inga exkursioner sumpas!
Troget väntande vid Posten
stå de i den snåla blåsten.

Bort från sta´n de styr sin kosa,
snart de få i skogen strosa.
Lugnt mot färdens mål de cykla,
mesarna i busken gyckla.

Snart är ingen motvind mera,
ut på fälten de spatsera,
envist stirrande mot skyn
- se ej att de gå i dyn.

Från en björk hörs sången
av en ensam liten gulsparv,
de andra tog för mången
en kvicksilverlarv.

Uti tallen syns en hackspett,
mörk och dyster såsom Macbeth.
Där flaxar nu en fink med hast,
så flink där bygger bo en trast.

Se, där han står, vår fältbiolog!
Sällan en saltare sälle man såg.
Uggla han liknar med irrande blicken,
uggla han nyss uti kikaren fick en.

Parkasen hans är grön som naturen,
svår att upptäcka även för djuren.
Han gångar i sankmark så mjuk såsom flossa,
sömnig han drabbas av morgonens frossa.

Med grubblande hjärna han tänder sin pipa:
"Det var ingen tärna, men kanske en knipa".
Från tuva till tuva han hoppar så rask.
"Å, titta, en duva! Oj! Hjälpl!" Plask!

Ur vågen stiger en slagen man.
"Det var visst blött här", sade han.
Så byxorna till tork han hänger,
och på en trädgren sina känger.

Bland kvistar, barr och lingonris
de intar sin frugala spis.
Se´n dras en stilla spader
bland blommor och bland blader.

TIO I TOPP

1. My blue heaven	The KS Group
2. We can work it out	Samarbetsnämnden
3. Yesterday man	Gunnar Toreman
4. The Lord above made liquor for temptation	SSUH Singers
5. Colors	Erik Strandberg
6. Nineteenth nervous break-down	Lars Björklund
7. Where have all the flowers gone	Aina Granberg
8. Let me tell you 'bout the birds and the bees	Gunnar "Sprättis" Gustavsson
9. Roll over, Beethoven	Astrid Boström
10. Keep on running	Bolander-Munktell

Vårt vackra läroverk

SKOLMATSEDEL vid H A L

1:a veckan:

- Måndag: Grodmanslår
Tisdag: Semla med Lagerlöv
Onsdag: Grisgrynsgröt
Torsdag: Torskfilé
Fredag: Spytt i panna

2:a veckan:

- Måndag: Koldolmar
Tisdag: Kolpudding
Onsdag: Kolsoppa
Torsdag: Torskfilé
Fredag: Kolaps

3:e veckan:

- Måndag: Brytna servietter med salt o. peppar (på elev-rådsinrådan)
Tisdag: Bolmörtssoppa med morot och farsot
Onsdag: Body-cakes with flesh
Torsdag: Torskfilé
Fredag: Sprängd änka

En liten debatt om kulturlivet på Skellefteå läroverk med utgångspunkt från en morgonsamling hållen över samma ämne. De stridande är Ingmar Näslund (stridbar) och Sven-Erik Marklund (morgonsamlingshållare).

Vet Ni att man först kan tala om att någonting knappt existerar och sedan kritisera det i hela femton minuter? Det mästestycket klarade Sven-Erik Marklund av härom morgonsamlingens.

Förr trodde jag, att det enda man kan säga, om något som inte finns, är att det inte finns. Men nu vet jag att om man bara har en tillräckligt skeptisk och pessimistisk livssyn som ser allt som dekadens, så går det bra att göra som nämnde morgonsamlingshållare gjorde.

Det har blivit pop att vara kulturell - om man är kulturell på ett visst sätt vill säga: livet är en svart yttring av något omöjligt, kort och okänt. Det naturligaste av en sådan syn borde vara att göra det bästa möjliga av situationen, men det är ju enklare att lägga sig till med en lagomt överseende attityd och sedan ingenting göra.

(Reds. anm.: l a g o m heter det)

Sålunda efterlyser man personligt engagemang och talar om att något inte finns.

Dock, är inte startandet av Pro Artes musikgrupp, arrangerandet av konståvlingen "M ä n n i s k a n s S i t u a t i o n" anordnandet av filmstudio, startandet av körer osv, utslag av personligt engagemang?

KGF talar man inte alls om. Trots att föreningen på sitt program för den här terminen har föredragsaftnar, debatter, Ingmar Bergman (Är han bekant?), Gråträsk stavkyrka ...

Och inte nog med att man ska vara personligt engagerad, man ska ha medlemssiffror också för att vara kulturell. (När blev kultur statistikultur?)

Felet med musikgruppen var att de var för få.

Felet med skolans fotografer var att de var för få.

Felet med tecknarna var att de var för få.

Osv.

Långsamt, när jag sitter här och skriver, börjar det gå upp för mig vad det är att vara kulturell. (Ursäkta att jag inte fattat det förr!)

Att vara kulturell är att bära ett par dagars skäggstubb, krokig pipa och nonchalant cigarett i mungipan, kunna säga djupa tankar om livet, se lagom hängig ut och på det hela taget vara så olik andra människor som möjligt.

Länge leve kulturen!

En som inte vill vara kulturell.

Ingmar

Jag ska be att få inleda min replik med ett tack, ja inte bara ett utan flera. Alltså:

Tack Pro Arte för musikgruppen.

Tack KGF för Gråträsk stavkyrka.

Tack bägge två för prispengar till "Människans Situation".

Osv.

MAO, jag ser inte på kultursituationen med någon "Skeptisk och pessimistisk livssyn som ser allt som dekadens". Nej, vår skolas elever har tvärtom gång på gång glatt mig med lovvärda initiativ (tack för dom Ingmar). Jag har t.o.m. med glädje sett de på personligt engagemang grundade startandet av musikgruppen, medarrangemanget i konståvlingen "Människans Situation", anordnandet av filstudio osv. - Osv?

Vad jag efterlyste i min morgonsamling var fler personliga engagemang än dessa tre uppräknade och dessa "osv". Jag kräver inte några stora, hejdundrande kulturevenemang. Vad jag vill ha är i stället 851 små, kulturellt betonade idéer.

I min morgonsamling framförde jag ett slags definition på begreppet kultur. Jag sa: "Med kultur menas individens engagemang i exploaterandet av de andliga värden, som finns hos människan". Om eleverna tolkade denna definition också som en uppmaning och lydde denna uppmaning, skulle vi nog få betydligt fler medlemmar i våra kulturellt inriktade föreningar. Där skulle folk få kom-

ma samman och diskutera och utbyta idéer och erfarenheter. Varför betraktar Du sådant så nedsättande, att Du talar om "statistikkultur"?

Låt mig så instämna i vad Du säger om de skäggiga, rykande och hängiga kulturaliteterna. Om detta är att vara kulturell, så vill inte heller jag vara det. Man ska inte sätta likhetstecken mellan originalitetssträvande och kultur.

Länge leve vardagskulturen!

En som i så fall gärna är kulturell.

SEM

Även jag måste få tacka:

TACK Sven-Erik för att Du så välvilligt tycks ha ändrat ton sedan Din morgonsamling. Det här var minsann annat än vad som finns i konceptet till Din morgonsamling. Där finns inte det minsta spår av glädje över vad våra skolföreningar gör för kulturen, utan där fördömdes allt och alla på sina små och stora birster.

Ingmar

Tack för tacket Ingmar! TACK!

Nåja, ändrat ståndpunkt har jag inte. Om Du tänker efter, så minns Du säkert att jag i min morgonsamling talade om att:

Felet med musikgruppen var att de var för få.

Felet med skolans fotografier var att de var för få.

Felet med tecknarna var att de var för få.

Du minns säkert att jag talade om att det bara fanns en sex, sju elever som hade åsikter, som försökte fotografera och som vågade visa sina teckningar. Kan jag då ha ändrat ton, då jag fortfarande efterlyser 851 initiativ i kulturell anda?

SEM

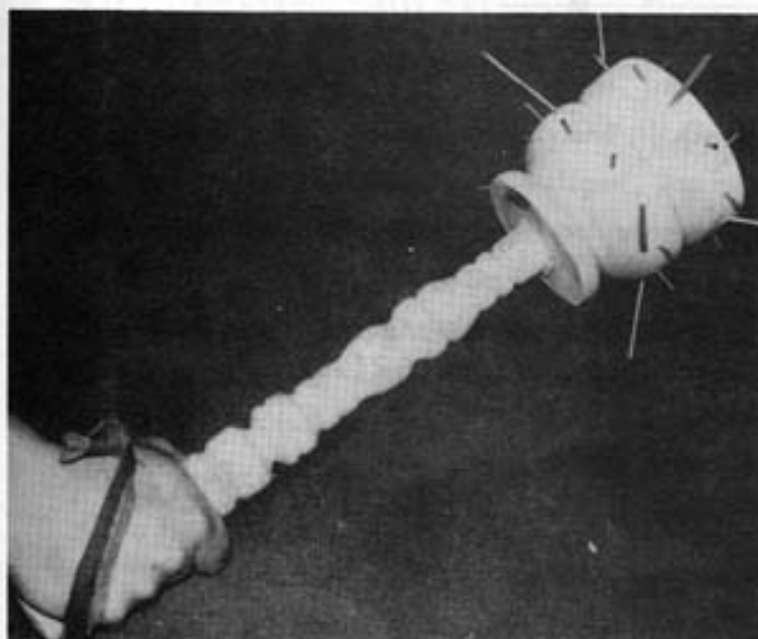
Jag tror jag vågar sammanfatta det som hittills sagts så:

1. Du menar att fler kulturella initiativ kan och bör tas på vårt läroverk.

2. Jag vill bara försvara dem som redan tagits och menar att de i sig själva är positiva steg.

Naturligtvis vill jag också skriva under punkt ett. Men: tror Du inte att det finns en risk att dessa "små initiativ" i kulturell anda kan bli kvasi-intellektuella snobberier?

Ingmar

Säg inget förrän Ni använt spikklubban KONTUSION - en säker garanti för att Ni alltid får rätt.

Spikklubban KONTUSION är ett lydigt redskap i Er hand, alltid villigt till snabb och effektiv tjänstgöring. Det anatomiskt riktigt utformade handtaget på GT modellen av spikklubban KONTUSION är försett med en bekväm handlovsrem av mjukt läder.

Spikklubban KONTUSION gömmer lätt i kläderna. Spikklubban KONTUSION kan även slungas mot motståndaren.

Spikklubban KONTUSION ger alltid sin ägare rätt.

AB Kontusionsverken

Kunskap kan köpas för pengar
hos

LINDSTRÖMS

BOKHANDEL

Nygatan 52 tel 18391 , 18491

Det sjunger ibland tallarna ...

... att skogsägarnas bästa försäljningsorgan
och inköpskälla är deras egen organisation

VÄSTERBOTTENS

SKOGSÄGAREFÖRENING

KGF presenterar

...andas...

Jag lyfter blicken uppåt. Den sugts bortom horisonten. Uppåt. Allt längre in ser jag. På andra sidan solen. Utan att mina ögon bländas - fast fullkomligt blind för tingen omkring mig - stormar jag oändligheten.

Efteråt vaknar jag utmattad. Vinden smeker min kropp. Vågorna svalkar öronen. Doften från ljungen
En ny visshet?

Ljuset har nästan brunnit ned. Det var ett tjockt och stort ljus. Nu är det bara ett tunnt ytterhölje av stearin kvar. Jag måste ha suttit här länge och andats den fladdrande lågan.

Jag sitter bara och lyssnar. Ibland ringer din röst i mina öron. Åh, vad jag längtar efter dej. Att få smeka ditt hår och blåsa varm luft på din panna. Filmen vi såg tillsammans ... vad den tycks avlägsen och överklig. Fast det var ju bara en stund sedan jag lämnade dej vid porten. Ögonen möttes ... nu andas jag bara minnenas och stillhetens sötma. Ingenting utom du tycks verkligt nu. Om jag kunde lyssna till Guds röst skulle jag höra Honom nu. Gud talar nämligen. Jag kan se det på att björken här utanför som vaggas och vinden som mojar lyssnar till Honom nu. Tänk om jag också förstod att lyssna. Fast inte just nu. För nu sitter jag och drömmer om dej. Och om mej med för den delen. Men mest om dej förstås.....

- Vad tänker du på?
- Jag tänker på henne.
- Du Gud är det inte du som talar inom mej nu och gör mej så lycklig? Du tror du inte att det är dej jag lyssnar till då jag tänker på henne?

Är man inte själv litterär, så får man utnyttja dem, som är det. Någon mer litterär person än Per Anders Fogelström kunde vi på ILLEX inte tänka oss, och vi fann till vår förvåning att han var villig att låta sig utnyttjas. Bara någon vecka efter det att vi tagit kontakt med honom, dämp nedanstående bidrag ner i vår brevlåda. ILLEX-redaktörernas tacksamhet är enorm - såväl mot herr Fogelström, som mot konstnären Lars-Eric Falk, som speciellt för denna artikel skickat oss några av sina Stockholms-skisser.

Man ber mig skicka en skiss till ILLEX. Romanförfattare skissar kanske inte så mycket. Här är ändå några hastigt nedslagna rader, som kanske kan ha något av skissens karaktär.

Den här staden, Stockholm, sover ju aldrig helt. Något plirande ljusöga står alltid på glänt. Men i skymningen mjuknar stadsansiktet, det hårda och effektiva dämpas ner och försvinner. Dagens alla ljud går till vila och diset stiger över vattnen. Ett ögonblick vilar staden i det evighetsskimmer som spänns mellan nuet och det förflutna. Och för en stund kan man inbilla sig att det förflutnas och försvunnas skuggor återkommer, att de som en gång levat och bott här tar sina gator och hus i besittning igen.

Men också i dagsljuset kan man ibland finna tecken och spår av en för länge sedan försvunnen stad. Jag går till exempel ner till Brännkyrkagatans slut vid Liljeholmsviken och står och ser hur de höga hyreshusen vid stranden har fått indragna hörn - precis som om de väjde för minnet av små tullhus som stod där en gång och för länge sedan försvann. Eller jag passerar Östermalms-torg när fastlagsrisen prunkar i alla stånd - jag kan inte göra det utan att tänka på häxor och blåkullafärder och des stockholmsflickor som agades med ris just på det torget, sedan det visat sig att deras anklagelse mot de stackars kvinnor som bränts på bål som häxor var falska.

Dagens dekorationsris och ungarna som springer i våra trappor och leker "påskkäringar" - de hör till förvandlingsnumren i stadens rika repertoar.

Man kan gå till Åsöberget på Stockholms Söder och se den kåk, där Albert Engström ritade Kolingen stående i porten. Kolingen pekar med tummen över axeln och berättar, att där bor han inneboende hos Fula Fille, som i sin tur bor hos Feta Filip, som bor hos ... o. s. v. i en oändlig rad tills man når den som egentligen hyr Kyffet. I dag är det kulturreservat och folk har stått i kö i tio år för att få betala nittio kronor kvadratmetern i hyra för att bo i det som en gång var Kolingens lustiga wigwam. Fast nu är det toppmodernt inomhus, förstås.

Eller vandrar jag till Jacob Westinsgata intill Norr Mälarstrand på Kungsholmen och ser en alm stå utanför ett prydligt modernt hyreshus. För sextio år sedan planterade den siste Kungsholms-garvarens son det trädet för att skyla ett litet lantligt ute-dass där vid mälarstranden, mitt i stan nu.

LFFALK

Det finns många sådana små lustigheter och infall, många detaljer som man kan stanna inför och fundera en stund. Staden, vår miljö, blir mer levande om en del av det förflutna liksom får flyta in i nuet. Om man vet att det är Strindberg som suttit modell för Bellmansstatyn vid Hasselbacken (Strindberg älskade inte precis Bellman ...), om man tänker på att Stora Hälsingegården låg där Konserthuset nu ligger (och att lurviga hälsingebönder en gång tog sig en pris där nobelpristagarna nu får sina pris)...

När jag passerar Berzelii park stannar jag och ser mot statyn. På 1830-talet brukade en fjärrsläkting till mig, skådespelaren Nils Almlöf, sitta där och meta, mitt ute i Katthavet. Men sedan kom alltså Berzelius dit. Hans fru överlevde sin man med många år. Vid en middag tillfrågades den lilla oansenliga gumman av en bordskavaljer, lite nedlåtande: Vad gör lilla fruns man, då? Han står staty i Berzelii park, ljöd svaret.

Ja, så kan det vara att gå i min stad. Hur är det i din? Har du funderat på hur det kryllar av liv och minnen, av episoder och skeenden? Har du anat rikedomen, allt det vi trampar på när vi går vår dagliga lunk mellan hus vi tycker oss känna så väl men ändå inte vet någonting om?

LEFALK

Utsikt mot
Piddarholmskyrkan

Tio små adjunkter gymnastiserade med brio,
Markgren föll ur ramen - så var dom bara nio.

Nio små adjunkter lekte katt och råtta,
Forsberg blev tagen - så var dom bara åtta.

Åtta små adjunkter skreko Bul
Mitchell blev skraj - så var dom bara sju.

Sju små adjunkter cyklade på Rex,
Roland tog sin Volvo - så var dom bara sex.

Sex små adjunkter ville gå hem,
Nordlander tog chansen - så var dom bara fem.

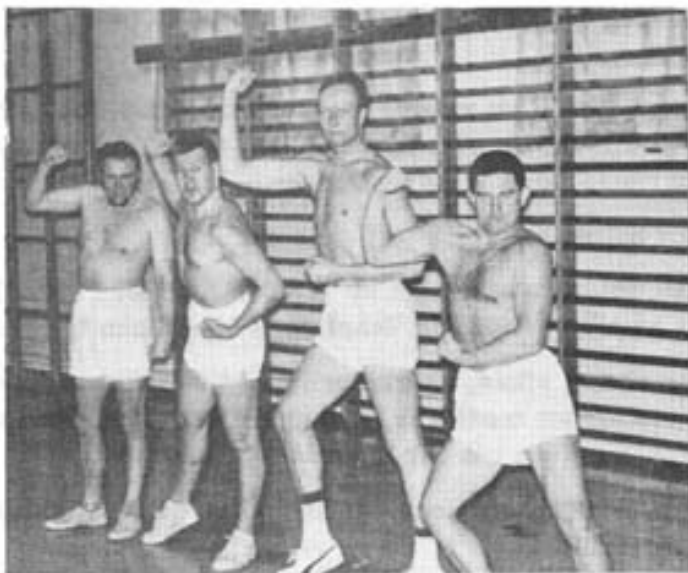
Fem små adjunkter sprang så lustigt yra,
Marklund sprang bort sig - så var dom bara fyra.

Fyra små adjunkter trodde på succé,
Bergstedt blev skeptisk - så var dom bara tre.

Tre små adjunkter rodde sig blå,
Golsäter blev vit - så var dom bara två.

Två små adjunkter råkade i sken,
Vestberg blev efter - så var dom bara en.

En liten adjunkt såg ut som ett troll,
trollmor hämta' Cave - så var dom bara noll.

PRO ARTE presenterar

Igor Stravinski

"Vet ni, att strax intill er i Clarens bor en ung rysk tonsättare, som har en instinktiv begåvning för färg och rytm . . . Han målar direkt i orkesterfärger och efter en plan som inte bekymrar sig om något annat än känslornas vågspel. Inga försiktighetsmått och inga pretentioner. Barbariskt och barnsligt är det. Men själva dräkten är verkligen utsökt . . ." (Debussy).

Igor Fjodorovitj Stravinskij är nu åttiofyra år gammal. Kritiker har sagt att han är neoklassicism, att han är påverkad av jazzmusik och impressionism - Claude Debussy - att hans musik har humor, ironi, objektivitet och så vidare, men själv är han emot all generalisering; han vill inte ha etiketter på sin musik, inte stoppas i något fack.

Han började som elev hos Nikolaj Rimskij-Korsakow. På beställning av den ryska balettens ledare skrev han balettpantomimen Eldfågeln och orkesterstyckena Scherzo fantastique och Feux d'artifice. Trots att han medger att hans lärare haft inflytande på honom, särskilt i Eldfågeln, säger han: "Jag var hänvisad till att själv finna de viktigaste verktygen för min konst."

Stravinskij har, förutom sina baletter (Petrusjka, Le sacre du printemps, Eldfågeln) skrivit religiös musik: oratoriet Oedipus Rex och en psalmsymfoni, samt operor: Le rossignol, Mavra och en del kammarmusik.

" . . . ett bortskämt barn som emellanåt petar musiken i näsan. På gamla där kommer han att bli odräglig - men för ögonblicket är han oerhörd." (Debussy).

Barbro Vikström

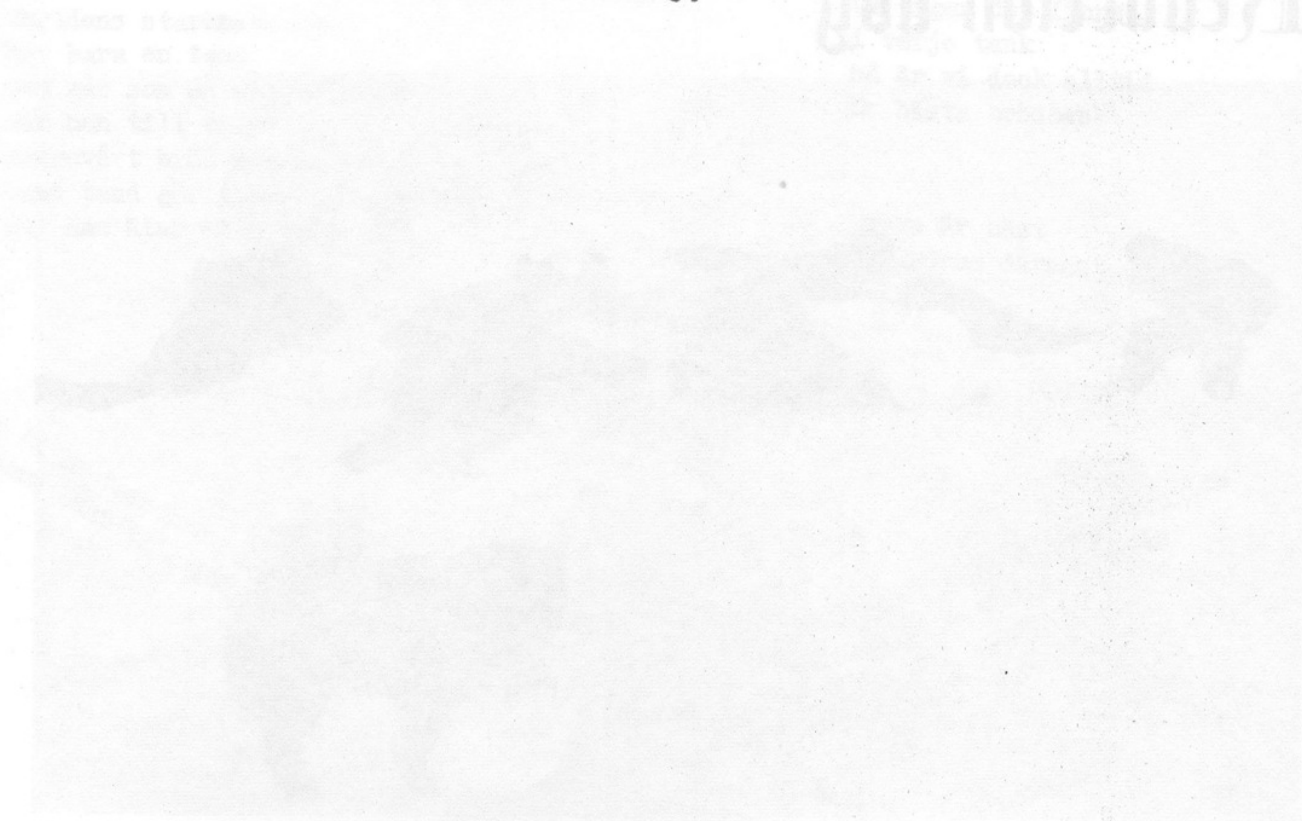
Låt Era vänner ta del av följande tungt vägande skäl till

VARFÖR I ALL VÄRLDEN MAN SKA KÖPA ILLEX.

1. Den blir den mest förtjusande pappershatt att ha på sig vid bröllop, klasskonferenser och musikmorgonböner.
2. Den är som gjord för att rivas i småsmåsmå bitar och spridas över Skellefteås gator vid parader för Tage Erlander, doktor Nygren och The Shanes.
3. Den passar i botten av de flesta fågelburar.
4. Den säljs till det humana priset av TRE KRONOR , av vilket 13 öre kommer att gå till Fonden för Teknisters Moraliska Upprustning.
5. Den kan med fördel vikas, skäras och på så sätt förvandlas till 120 pappersservietter att medföras till luncherna (vilket även vore en välförtjänt uppmuntran till vår elevrådsstyrelse).
6. Bortsett från ovanstående nonsens innehåller den faktiskt mängder av läsvärd material.

Vår rektor

Redaktion-dag

Och de som väntar på någon vecka...
Och på grund av den stora...
Här är en lista över de som...
Ulla Holmblad
Erik Marklund
Hans Dahl
Evelina Carlsson
Här är en lista över de som...

Tja, så var det så här - LÄS...
Här är en lista över de som...
Ulla Holmblad
Erik Marklund
Hans Dahl
Evelina Carlsson
Här är en lista över de som...

Reduction dog

Och de som närdes av Pompe voro:

Chefredaktören och tillika ansvarige utgivaren
Berith Brännström

Redaktörerna
Evalisa Carlstén och
Hans Dahlgren

Redaktionssekreteraren
Eva-Lotta Nyström

Tecknaren
Sven-Erik Marklund

De annonskommitterade m.m.

Ulla Riis
Göran Leijding
Anders Boström
Per Anders Ivert

samt fotografen

Björn Isaksson

I spetsen för de många försäljarna:

Ulla Holmlund

Tja, så var den då klar - ILLEX, som vi har levt för i två månader. Snälla människor sitter runt omkring mig och viker 50.000 pappersark. Snälla gymnasister har lovat att sälja 2 tidningar var. Snälla lärare har översett med att vi har sett ut som frågetecken på lektionerna. Snälla mammor har lagat middag åt oss klockan tolv på nätterna. Snälla pappor har lånat ut kaffepengar och bilar. Alla tabbar, som vi trodde, att vi skulle göra, blev bara en, nämligen den att vi slarvade bort en rubrik på sidan 16. Där skulle det med stora tryckbokstäver ha stått: "SGF presenterar", men det gör det nu inte. Härför ber vi SGF om ursäkt och gör alla uppmärksamma på att äran för den sidan tillfaller Gymnasieföreningen, här representerad av Sven-Erik Marklund. Bara 30.000 ark kvar att vika - sen var det häftning och skärning. Tröttsamt - OM! Roligt - OM!!! Nu går vi snart hem och dricker kaffe. Därpå sover vi en vecka eller så. Tack för i år - vi ses!

Världens starkaste man
har bara en tand
den går som en symaskinsnål
när han till varje mål
äter vårt bröd som han tål
hans tand gör tjänst på samma vis
när han äter en polkagris

Om tiger det finns
i varje tank
så är vi dock alltid
Er bästa brödbank

Byske är bäst
Carlstens därefter

Vad kattjuret är för tanken
är polkagrisen för munnen

Minns Ni Er barndoms polkagris?
den finns ännu till lämpligt pris

Slaget i Polen hade vunnits
om polkagriser funnits
Va för slag?

Hos oss finns det fik
för fattig och rik

Lycka är en polkagris
från Carlstens

Carlstens släpper loss
60 ton polkagrisar per år
Grrr

Tag vad Ni vill, en karamell
men jämför inte med Tend, är Ni snäll

Även när det gäller bröd
lindrar vi Er nöd
bättre än hälla från Carlstens

En zebra rymde från en cirkus
forts. på sidan I2

Det ska tusan vara mus
i ett Gullringshus
men kan ju inte ens gnaga sig in
i brödburken

Carlstens polkagrisar har SUG
så även en fläkt kan baxna
Futurum

**CARLSTENS
KONDITORI**

BYSKE

**CARLSTENS
KONFEKTYRIND.**

En Saga

Det var en gång en häxa, som bodde i ett pepparkakshus. Detta var nämligen på den gamla tiden innan SUNDVALLSBANKEN fanns, och hon hade inte kunnat få bostadslån till en modern enplansvilla, som alltid varit hennes dröm. Nu bar det sig inte bättre än att huset en arla morgon blev uppätet av en grupp hungriga fältbiologer på excursion, och häxan fick räkna sig till de mindre bemedlade i samhället.

I en liten håla i närheten bodde emellertid tre troll. Ja, det var litet trångt förstås, men vad gör man när tiderna är dåliga? De hade under många år gnidit och sparat och fått ihop en rätt ansenlig hög med pengar. Och som detta hände på den gamla tiden, innan SUNDVALLSBANKEN fanns, hade de inget bankkonto att sätta in pengarna på. Ständigt måste de vakta på tjuvar, och hade därför med tiden fått ganska dåliga nerver. Hittills hade ingen lyckats, men häxan förstod att begagna sig av sin kvinnliga list och lade faktiskt beslag på alla pengarna en natt. Polisväsendet hade ännu inte inrättats, så hon fick löpa.

Men som Ni minns, hände detta på den gamla tiden innan SUNDVALLSBANKEN fanns, och och följaktligen hade häxan ingenstans att sätta in pengarna, vilka alltså inte kunde förränta sig. Och eftersom inflationen var våldsam just vid denna tid, var pengarna snart inte värda något alls.

-Hon kunde väl investera, tänker Ni.

-Ack nej kära läsare, detta hände på den gamla tiden innan SUNDVALLSBANKEN fanns, så hon hade aldrig fått någon information om denna möjlighet, än mindre hjälp med att genomföra några affärstransaktioner.

Så boven fick sitt straff till slut, trots allt.

Ja, detta var en saga, eftersom det inte hade kunnat hända idag.

-Nu finns ju ...

SUNDVALLSBANKEN

Norrlands bank